Ročník 2002

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 7 **Rozeslána dne 16. ledna 2002** **Cena Kč 35,20**

OBSAH:

12. Zákon o státní pomoci při obnově území postiženého živelní nebo jinou pohromou a o změně zákona č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o státní pomoci při obnově území)

13. Zákon, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění zákona č. 119/2000 Sb., zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů

14. Zákon, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 155/2000 Sb.

15. Zákon, kterým se mění zákon č. 238/1992 Sb., o některých opatřeních souvisejících s ochranou veřejného zájmu a o neslučitelnosti některých funkcí (zákon o střetu zájmů), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

16. Zákon, kterým se mění zákon č. 306/1999 Sb., o poskytování dotací soukromým školám, předškolním a školským zařízením, ve znění zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 255/2001 Sb.

Opatření ústředních orgánů

5. Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se mění postupy pro provedení konsolidace účetní závěrky pojišťoven a vydává jejich úplné znění

6. Oznámení Českého statistického úřadu o zavedení Číselníku vybraných měřicích jednotek a jednotek ekonomických veličin (ČVMJ)

12

ZÁKON

ze dne 18. prosince 2001

o státní pomoci při obnově území postiženého živelní nebo jinou pohromou a o změně zákona č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o státní pomoci při obnově území)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
STÁTNÍ POMOC PŘI OBNOVĚ ÚZEMÍ POSTIŽENÉHO ŽIVELNÍ NEBO JINOU POHROMOU

§ 1
Předmět úpravy

Tento zákon stanoví zásady pro poskytnutí státní finanční pomoci (dále jen „státní pomoc") při obnově území postiženého živelní nebo jinou pohromou a postup předcházející poskytnutí státní pomoci.

§ 2
Zásady poskytnutí státní pomoci

(1) Došlo-li k narušení základních funkcí území v důsledku živelní nebo jiné pohromy, která je mimořádnou událostí,[1]) na základě níž byl vyhlášen stav nebezpečí[2]) nebo nouzový stav[3]) (dále jen „pohroma"), může stát poskytnout krajům, obcím, dalším právnickým osobám, s výjimkou právnických osob hospodařících s majetkem státu, a fyzickým osobám (dále jen „dotčené osoby") státní pomoc na obnovu majetku sloužícího k zabezpečení základních funkcí v území.

(2) Státní pomoc podle odstavce 1 může být poskytnuta, pokud dotčená osoba doloží způsobem stanoveným nařízením vlády podle § 4 odst. 4, že není schopna vlastními prostředky obnovit majetek sloužící k zabezpečení základních funkcí v území. Státní pomoc lze poskytnout až do výše nákladů, jež je nezbytné vynaložit na obnovu majetku poškozeného pohromou nebo na pořízení nového majetku, který bude plnit tutéž základní funkci jako majetek zničený pohromou.

(3) Na poskytnutí státní pomoci není právní nárok. Při poskytování státní pomoci podle tohoto zákona se postupuje podle zvláštních zákonů.[4])[5])

(4) Státní pomoc na obnovu nebo pořízení téhož majetku poškozeného nebo zničeného určitou pohromou lze poskytnout pouze jednorázově na základě rozhodnutí jednoho z ministerstev určených ve strategii obnovy území [§ 4 odst. 2 písm. c)].

(5) Majetkem sloužícím k zabezpečení základních funkcí v území (odstavce 1 a 2) je majetek ve vlastnictví dotčených osob, který bezprostředně slouží zejména k zabezpečení dopravní obslužnosti, veřejných telekomunikačních a poštovních služeb, zdravotnických, sociálních a školských služeb, bydlení, zásobování vodou, elektrickou energií, plynem, energetickými surovinami, potravinami, léky a krmivy pro živočišnou výrobu, odvádění odpadních vod, likvidace komunálního odpadu.

§ 3
Podklady pro rozhodnutí o poskytnutí státní pomoci

(1) Kraj, v jehož územním obvodu došlo k narušení základních funkcí v důsledku pohromy, v přenesené působnosti vypracuje přehled o předběžném odhadu nákladů na obnovu majetku sloužícího k zabezpečení základních funkcí v území (dále jen „přehled") a předloží jej Ministerstvu financí do 7 dnů od uplynutí doby, na kterou byl stav nebezpečí nebo nouzový stav vyhlášen, nebo od zrušení těchto stavů před uplynutím doby, na kterou byly tyto stavy vyhlášeny. Při přípravě

---

[1]) § 2 písm. b) zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů.

[2]) § 3 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon).

[3]) Čl. 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky.

[4]) Zákon č. 59/2000 Sb., o veřejné podpoře.

[5]) Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.

přehledu si kraj může vyžádat spolupráci pověřeného obecního úřadu,[6]) v jehož správním obvodu došlo k narušení základních funkcí pohromou. Náležitosti přehledu stanoví Ministerstvo financí vyhláškou.

(2) Fyzická osoba pověřená krajem zjišťováním údajů nutných pro zpracování přehledu je povinna prokázat se písemným pověřením vystaveným krajem (dále jen „pověření"), které musí obsahovat její jméno, příjmení a rozsah jejího oprávnění, a občanským průkazem. Vzor pověření stanoví Ministerstvo financí vyhláškou.

(3) Fyzické osoby pověřené zjišťováním údajů nutných pro zpracování přehledu jsou oprávněny vstupovat na pozemky a do objektů nacházejících se na území postiženém pohromou, které jsou ve vlastnictví právnických nebo fyzických osob, po předložení pověření a občanského průkazu.

(4) Není-li vstup na pozemky nebo do objektů oprávněným osobám podle odstavce 3 umožněn nebo není-li vstup podle odstavce 3 možný z důvodu obrany státu, ochrany utajovaných skutečností nebo ohrožení života nebo zdraví osob, jsou potřebné údaje povinni poskytnout osobám pověřeným zjišťováním údajů nutných pro zpracování přehledu vlastníci takových pozemků a objektů.

(5) Údaje získané v průběhu zpracovávání přehledu, z nichž by bylo možné získat informace o jednotlivých právnických nebo fyzických osobách, mohou být využívány pouze v souladu s tímto zákonem; to platí i pro využívání zvláštních skutečností vymezených ve zvláštním zákoně.[7]) Osoby, které mají k takovým údajům přístup, jsou povinny zabezpečit jejich ochranu, a to zejména před jejich neoprávněným zveřejněním nebo neoprávněným využíváním k jiným účelům.

§ 4

Strategie obnovy území

(1) Na základě vyžádání Ministerstva pro místní rozvoj (dále jen „ministerstvo") a ve lhůtě jím stanovené předloží kraje a obce, v jejichž územních obvodech došlo k narušení základních funkcí v důsledku pohromy,

a) stanovisko, v němž uvedou, v jaké míře jsou schopny z vlastních rozpočtů pomoci jiným dotčeným osobám,

b) informaci o opatřeních obsažených v jimi zpracovaných krizových plánech a uplatněných v období stavu nebezpečí nebo nouzového stavu, z nichž je třeba dále vycházet při obnově území.

(2) Ministerstvo ve spolupráci s Ministerstvem financí zpracuje na základě předaných podkladů podle § 3 odst. 1 a podle odstavce 1 návrh strategie obnovy území, který obsahuje zejména

a) vymezení území, na jehož obnovu může být státní pomoc poskytnuta,

b) cíle, na jejichž zabezpečení může být státní pomoc poskytnuta, včetně stanovení pořadí jejich důležitosti,

c) určení ministerstev, která budou o poskytnutí státní pomoci rozhodovat,

d) objem finančních prostředků pro ministerstva určená podle písmene c),

e) formy státní pomoci a v případě, že státní pomoc bude poskytována na základě programů, též vymezení těchto programů a určení správců,

f) určení ministerstva nebo kraje odpovídajícího za koordinaci činností; pokud je určen ke koordinaci kraj, vykonává ji v přenesené působnosti.

(3) Návrh strategie obnovy území podle odstavce 2 předloží ministr pro místní rozvoj vládě ke schválení do 20 dnů po uplynutí doby, na kterou byl stav nebezpečí nebo nouzový stav vyhlášen, nebo po zrušení těchto stavů před uplynutím doby, na kterou byly tyto stavy vyhlášeny.

(4) Ministerstva určená podle odstavce 2 písm. c) poskytují státní pomoc na základě nařízení vlády.

§ 5

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Zákon č. 27/1950 Sb., o státní podpoře při živelních pohromách.
2. Vyhláška č. 167/1954 Ú.l., o státní podpoře při živelních pohromách.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o pojišťovnictví

§ 6

V zákoně č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění zákona č. 159/2000 Sb. a zákona

---

[6]) § 64 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení).
Vyhláška č. 349/2000 Sb., o stanovení sídel a správních obvodů pověřených obecních úřadů, ve znění vyhlášky č. 437/2000 Sb.

[7]) Zákon č. 240/2000 Sb.

č. 316/2001 Sb., se za § 39 vkládá nový § 39a, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 15a) zní:

„§ 39a

Informační povinnost pojišťovny

(1) Pojišťovna, která provozuje pojišťovací činnost podle pojistných odvětví neživotních pojištění, vztahující se k pojištění majetku sloužícímu k zabezpečení základních funkcí v území, je povinna, došlo-li k živelní nebo jiné pohromě, která je mimořádnou událostí, na základě níž byl vyhlášen stav nebezpečí nebo nouzový stav, poskytnout ministerstvu na základě jeho písemné žádosti souhrnné informace o počtu a výši nahlášených škod a o výši vyplacených pojistných plnění za škody způsobené na pojištěném majetku, vymezeném ve zvláštním zákoně.[15a]) Tím není dotčena povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech týkajících se pojištění fyzických a právnických osob podle § 39 odst. 1.

(2) V žádosti podle odstavce 1 se uvede doba, za kterou mají být informace poskytnuty, a vymezí se část území České republiky, které se požadované informace týkají.

(3) Náklady spojené s plněním povinnosti podle odstavce 1 nese pojišťovna.

(4) Rozsah souhrnných informací uvedených v odstavci 1 v členění podle příslušných odvětví pojištění vyhlásí ministerstvo ve Finančním zpravodaji.

[15a]) § 2 odst. 5 zákona č. 12/2002 Sb., o státní pomoci při obnově území postiženého živelní nebo jinou pohromou a o změně zákona č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o státní pomoci při obnově území).“.

ČÁST TŘETÍ
ÚČINNOST

§ 7

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

13

ZÁKON

ze dne 18. prosince 2001,

kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění zákona č. 119/2000 Sb., zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
Změna atomového zákona

Čl. I

Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 71/2000 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb., se mění takto:

1. § 2 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 1) zní:

„§ 2
Základní pojmy

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) činností související s využíváním jaderné energie
   1. umísťování, výstavba, uvádění do provozu, provoz, rekonstrukce a vyřazování z provozu jaderných zařízení,
   2. projektování jaderných zařízení,
   3. navrhování, výroba, opravy a ověřování systémů jaderných zařízení nebo jejich součástí, včetně materiálů k jejich výrobě,
   4. navrhování, výroba, opravy a ověřování obalových souborů pro přepravy, skladování nebo ukládání jaderných materiálů,
   5. nakládání s jadernými materiály a vybranými položkami a v případě použití v jaderné oblasti i s položkami dvojího použití,
   6. výzkum a vývoj činností uvedených v bodech 1 až 5,
   7. odborná příprava fyzických osob specializovaná z hlediska jaderné bezpečnosti k činnostem uvedeným v bodě 1,
   8. přeprava jaderných materiálů,
b) činností vedoucí k ozáření
   1. radiační činnost, kterou je
      aa) činnost s umělými zdroji ionizujícího záření, při nichž se může zvýšit ozáření fyzických osob, kromě činnosti v případě radiační mimořádné situace, nebo
      bb) činnost, při které jsou přírodní radionuklidy využívány pro své radioaktivní, štěpné nebo množivé charakteristiky,
   2. činnost v souvislosti s výkonem práce, která je spojena se zvýšenou přítomností přírodních radionuklidů nebo se zvýšeným vlivem kosmického záření a vede nebo by mohla vést k významnému zvýšení ozáření fyzických osob,
c) zdrojem ionizujícího záření látka, přístroj nebo zařízení, které může vysílat ionizující záření nebo uvolňovat radioaktivní látky,
d) jadernou bezpečností stav a schopnost jaderného zařízení a osob obsluhujících jaderné zařízení zabránit nekontrolovatelnému rozvoji štěpné řetězové reakce nebo nedovolenému úniku radioaktivních látek nebo ionizujícího záření do životního prostředí a omezovat následky nehod,
e) radiační ochranou systém technických a organizačních opatření k omezení ozáření fyzických osob a k ochraně životního prostředí,
f) fyzickou ochranou systém technických a organizačních opatření zabraňujících neoprávněným činnostem s jadernými zařízeními, jadernými materiály a vybranými položkami,
g) havarijní připraveností schopnost rozpoznat vznik radiační mimořádné situace a při jejím vzniku plnit opatření stanovená havarijními plány,
h) jaderným zařízením
   1. stavby a provozní celky, jejichž součástí je jaderný reaktor využívající štěpnou řetězovou reakci,
   2. zařízení pro výrobu, zpracování, skladování

a ukládání jaderných materiálů, kromě úpraven uranové rudy a skladů uranového koncentrátu,

3. úložiště radioaktivních odpadů, s výjimkou úložišť obsahujících výlučně přírodní radionuklidy,

4. zařízení pro skladování radioaktivních odpadů, jejichž aktivita přesahuje hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem,

i) vybraným zařízením součásti nebo systémy jaderných zařízení důležité z hlediska jaderné bezpečnosti, zařazené do bezpečnostních tříd podle svého významu pro bezpečnost provozu jaderných zařízení, podle bezpečnostní funkce systému, jehož jsou součástí, a podle závažnosti jejich případné poruchy. Kritéria pro zařazení a rozdělení vybraných zařízení do bezpečnostních tříd stanoví prováděcí právní předpis,

j) jadernou položkou

1. jaderné materiály, kterými jsou

aa) výchozí materiály, které představuje uran zahrnující směs izotopů vyskytující se v přírodě, uran ochuzený o izotop ^{235}U nebo thorium, a každá z uvedených položek ve formě kovu, slitiny, chemické sloučeniny nebo koncentrátu, jakož i materiály obsahující jednu nebo více z uvedených položek v koncentraci nebo množství převyšujících hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem,

bb) zvláštní štěpné materiály, které představuje ^{239}Pu, ^{233}U, uran obohacený izotopy ^{235}U nebo ^{233}U a materiály obsahující jeden nebo více z uvedených radionuklidů, kromě výchozích materiálů, v koncentraci nebo množství převyšujících hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem,

cc) další materiály, stanoví-li tak prováděcí právní předpis,

2. vybrané položky, kterými jsou materiály, zařízení a technologie navrhované a vyráběné k využití v jaderné oblasti, jejichž seznam je uveden v prováděcím právním předpise,

3. položky dvojího použití, kterými jsou materiály, zařízení a technologie, které nejsou navrhované a vyráběné k využití v jaderné oblasti, ale jsou v této oblasti využitelné, jejichž seznam je uveden v prováděcím právním předpise,

k) radiační nehodou událost, která má za následek nepřípustné uvolnění radioaktivních látek nebo ionizujícího záření nebo nepřípustné ozáření fyzických osob,

l) radiační havárií radiační nehoda, jejíž následky vyžadují naléhavá opatření na ochranu obyvatelstva a životního prostředí,

m) radiační mimořádnou situací situace, která následuje po radiační havárii nebo po takové radiační nehodě nebo po takovém zjištění zvýšené úrovně radioaktivity nebo ozáření, které vyžadují naléhavá opatření na ochranu fyzických osob,

n) havarijním plánem soubor plánovaných opatření k likvidaci radiační nehody nebo radiační havárie a k omezení jejich následků, který se zpracovává pro

1. prostory jaderného zařízení nebo pracoviště, kde se vykonávají radiační činnosti (vnitřní havarijní plán),

2. přepravu jaderných materiálů nebo zdrojů ionizujícího záření (havarijní řád),

3. oblast v okolí jaderného zařízení nebo pracoviště, kde se nachází zdroj ionizujícího záření, v níž se na základě výsledků rozborů možných následků radiační havárie uplatňují požadavky z hlediska havarijního plánování, která se nazývá zóna havarijního plánování (vnější havarijní plán),

o) vyřazováním z provozu činnosti, jejichž cílem je uvolnění jaderných zařízení nebo pracovišť, na kterých se vykonávaly radiační činnosti, k využití pro jiné účely,

p) radioaktivní látkou jakákoliv látka, která obsahuje jeden nebo více radionuklidů a jejíž aktivita nebo hmotnostní aktivita je z hledisek radiační ochrany nezanedbatelná,

r) radioaktivním odpadem látky, předměty nebo zařízení obsahující radionuklidy nebo jimi kontaminované, pro něž se nepředpokládá další využití,

s) skladováním radioaktivních odpadů a vyhořelého jaderného paliva předem časově omezené umístění radioaktivních odpadů nebo vyhořelého, případně ozářeného jaderného paliva do určených prostorů, objektů nebo zařízení,

t) ukládáním radioaktivních odpadů trvalé umístění radioaktivních odpadů do prostorů, objektů nebo zařízení bez úmyslu jejich dalšího přemístění,

u) úložištěm radioaktivních odpadů prostor, objekt nebo zařízení na povrchu nebo v podzemí sloužící k ukládání radioaktivních odpadů,

v) limity a podmínkami bezpečného provozu jaderného zařízení soubor jednoznačně definovaných podmínek prokazující, že provoz jaderného zařízení je bezpečný, a který je tvořen údaji o přípustných parametrech, požadavcích na provozuschopnost zařízení, nastavení ochranných systémů, požadavcích na činnost pracovníků a na organizační opatření ke splnění všech definovaných podmínek pro projektované provozní stavy,

w) ionizujícím zářením přenos energie v podobě částic nebo elektromagnetických vln vlnové délky nižší nebo rovnající se 100 nanometrů, anebo s frekvencí vyšší nebo rovnající se 3×10^{15} hertzů, který je schopen přímo nebo i nepřímo vytvářet ionty,

x) ozářením vystavení fyzických osob a životního prostředí ionizujícímu záření, jímž je zejména

1. profesní ozáření fyzických osob v souvislosti s výkonem práce při radiačních činnostech,

2. lékařské ozáření fyzických osob

aa) v rámci jejich lékařského vyšetření nebo léčby,

bb) v rámci pracovně lékařské péče a preventivní zdravotní péče,

cc) v rámci ověřování nových poznatků anebo při použití metod, které dosud nebyly v klinické praxi zavedeny,

dd) pro účely stanovené zvláštním právním předpisem,[1])

3. havarijní ozáření fyzických osob v důsledku radiační nehody nebo radiační havárie, s výjimkou havarijního ozáření zasahujících osob,

4. havarijní ozáření zasahujících fyzických osob dobrovolně se účastnících zásahu, během kterého by mohl být překročen některý z limitů ozáření stanovených pro radiační pracovníky,

5. přetrvávající ozáření vyplývající z dlouhodobých následků po radiační mimořádné situaci nebo vyplývající z činnosti vedoucí k ozáření, jejíž výkon byl již ukončen,

6. potenciální ozáření, které nelze s jistotou předvídat, avšak pravděpodobnost jeho vzniku lze předem odhadnout,

y) radiačním pracovníkem každá fyzická osoba vystavená profesnímu ozáření; není přitom podstatné, zda se jedná o zaměstnance či o fyzické osoby vykonávající činnost v jiném právním vztahu,

z) jednotlivcem z obyvatelstva každá fyzická osoba, s výjimkou radiačních pracovníků při výkonu jejich práce, fyzických osob během jejich praktické přípravy na povolání, fyzických osob vystavených ozáření za účelem jejich lékařského vyšetření nebo léčby, fyzických osob, které mimo své pracovní povinnosti doprovázejí nebo dobrovolně poskytují pomoc osobám vystavovaným ozáření při lékařském vyšetření nebo léčbě, a fyzických osob účastnících se dobrovolně použití metod, které dosud nebyly v klinické praxi zavedeny,

aa) kritickou skupinou obyvatel modelová skupina fyzických osob, která představuje ty jednotlivce z obyvatelstva, kteří jsou z daného zdroje a danou cestou ozáření nejvíce ozařováni,

bb) sledovaným pásmem prostory, které podléhají soustavnému dohledu pro účely radiační ochrany,

cc) kontrolovaným pásmem prostory s regulovaným přístupem, ve kterých jsou zavedena zvláštní pravidla pro zajištění radiační ochrany nebo k zabránění rozšíření radioaktivní kontaminace,

dd) optimalizací radiační ochrany postupy k dosažení a udržení takové úrovně radiační ochrany, aby riziko ohrožení života, zdraví osob a životního prostředí bylo tak nízké, jak lze rozumně dosáhnout při uvážení hospodářských a společenských hledisek,

ee) optimalizační mezí horní mez očekávaných dávek, kterými daný zdroj může působit na fyzické osoby, a která se stanovuje pro účely přípravy optimalizace radiační ochrany,

ff) směrnou hodnotou ukazatel nebo kritérium pro posouzení úrovně radiační ochrany, které se použije v případě, kdy nejsou dostupné podrobné údaje o vykonávané činnosti vedoucí k ozáření nebo o prováděném zásahu, které by umožňovaly zhodnotit optimalizaci radiační ochrany pro jednotlivý případ,

gg) referenční úrovní ukazatel nebo kritérium, při jehož překročení nebo nesplnění se provádí opatření v radiační ochraně; prováděcí právní předpis stanoví podrobnosti k určování referenčních úrovní a opatření v důsledku jejich překročení,

hh) diagnostickou referenční úrovní směrná hodnota pro ozáření v lékařské radiodiagnostice,

ii) uvolňovací úrovní hodnota hmotnostní aktivity nebo celková aktivita, při jejichž nepřekročení mohou být radioaktivní odpady, radioaktivní látky a předměty nebo zařízení obsahující radionuklidy nebo jimi kontaminované uváděny do životního prostředí bez povolení Státního úřadu pro jadernou bezpečnost,

jj) zprošťovací úrovní hodnota hmotnostní aktivity nebo celkové aktivity, při jejichž nepřekročení se kontaminace radionuklidy zpravidla považuje za zanedbatelnou,

kk) mezní hodnotou ukazatel nebo kritérium pro regulaci nepřípustného ozáření z přírodních radionuklidů,

ll) zásahem činnosti směřující k odvrácení nebo snížení ozáření ze zdrojů ionizujícího záření, které nejsou předmětem radiačních činností vedoucích k ozáření nebo u kterých selhala kontrola, a to působením na zdroje, cesty nebo ozařované osoby,

mm) zdravotní újmou pravděpodobnost poškození zdraví způsobená somatickými účinky ionizujícího záření, včetně rakoviny, a vážnými genetickými poruchami, která se mohou projevit u fyzických osob po ozáření ionizujícím zářením, která se stanoví odhadem rizika snížení délky a kvality života.

[1]) Například zákon č. 141/1961 Sb., trestní řád.“.

2. § 3 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 1a) a 1b) zní:

„§ 3

Působnost Státního úřadu pro jadernou bezpečnost

(1) Státní správu a dozor při využívání jaderné energie a ionizujícího záření a v oblasti radiační ochrany vykonává Státní úřad pro jadernou bezpečnost[1a]) (dále jen „Úřad“).

(2) Úřad

a) vykonává státní dozor nad jadernou bezpečností, jadernými položkami, fyzickou ochranou, radiační ochranou a havarijní připraveností a kontroluje dodržování povinností podle tohoto zákona,

b) vykonává kontrolu nešíření jaderných zbraní a státní dozor nad jadernými položkami a fyzickou ochranou jaderných materiálů a jaderných zařízení,

c) vydává povolení k výkonu činností podle tohoto zákona a typově schvaluje obalové soubory pro přepravu a skladování jaderných materiálů a radioaktivních látek stanovených prováděcím právním předpisem, zdroje ionizujícího záření a další výrobky,

d) vydává oprávnění k činnostem vybraných pracovníků,

e) schvaluje dokumentaci, programy, seznamy, limity, podmínky, způsob zajištění fyzické ochrany, havarijní řády, a po projednání vazeb na vnější havarijní plán s příslušným okresním úřadem, vnitřní havarijní plány a jejich změny,

f) stanovuje podmínky, požadavky, limity, mezní hodnoty, nejvyšší přípustné úrovně radioaktivní kontaminace potravin, směrné hodnoty, optimalizační meze, referenční úrovně, diagnostické referenční úrovně, zprošťovací úrovně a uvolňovací úrovně,

g) stanovuje zónu havarijního plánování, případně její další členění a schvaluje vymezení kontrolovaného pásma,

h) v souladu s prováděcím právním předpisem stanovuje požadavky na zajišťování havarijní připravenosti držitelů povolení a kontroluje jejich dodržování,

i) sleduje a posuzuje stav ozáření a usměrňuje ozáření osob,

j) vydává, eviduje a ověřuje osobní radiační průkazy; podrobnosti stanoví prováděcí právní předpis,

k) poskytuje obcím a okresním úřadům údaje o hospodaření s radioaktivními odpady na jimi spravovaném území,

l) řídí činnost celostátní radiační monitorovací sítě, jejíž funkci a organizaci stanoví prováděcí právní předpis, a zajišťuje funkci jejího ústředí, zajišťuje činnost krizového koordinačního centra a zabezpečuje mezinárodní výměnu dat o radiační situaci,

m) ustavuje státní a odborné zkušební komise pro ověřování zvláštní odborné způsobilosti vybraných pracovníků a vydává statut těchto komisí a stanovuje činnosti mající bezprostřední vliv na jadernou bezpečnost a činnosti zvlášť důležité z hlediska radiační ochrany,

n) vede státní systém evidence a kontroly jaderných materiálů a údajů a informací v souladu s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána, a stanovuje prováděcím právním předpisem požadavky na vedení jejich evidence a způsob její kontroly,

o) vede státní systém evidence držitelů povolení, ohlašovatelů, dovážených a vyvážených vybraných položek, zdrojů ionizujícího záření a evidenci ozáření osob,

p) zajišťuje pomocí celostátní radiační monitorovací sítě a na základě hodnocení radiační situace podklady pro rozhodování o opatřeních vedoucích ke snížení nebo odvrácení ozáření v případě radiační havárie,

r) schvaluje zařazení jaderného zařízení nebo jeho částí a jaderných materiálů do příslušné kategorie z hlediska fyzické ochrany,

s) vykonává funkci úřadu pro mezinárodní ověřování všeobecného zákazu jaderných zkoušek a jeho verifikaci,

t) zajišťuje mezinárodní spolupráci v oboru své působnosti, zejména je nositelem odborné spolupráce s Mezinárodní agenturou pro atomovou energii, a v oboru své působnosti poskytuje informace Evropské komisi, případně dalším orgánům Evropské unie,

u) rozhoduje o zajištění nakládání s jadernými položkami, zdroji ionizujícího záření nebo s radioaktivními odpady, s nimiž je nakládáno v rozporu s právními předpisy, nebo kde není odstraňován vzniklý stav,

v) je povinen poskytovat informace podle zvláštních právních předpisů[1b]) a jednou za rok vypracovat zprávu o své činnosti a předložit ji vládě a veřejnosti.

[1a]) Čl. I odst. 4 zákona č. 21/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se provádějí další opatření v soustavě ústředních orgánů státní správy České republiky.

[1b]) Zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění zákona č. 132/2000 Sb.
Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.“.

3. V § 4 odst. 1 se slova „smí být využívána“ nahrazují slovy „a jaderné položky smějí být využívány“.

4. V § 4 odst. 3 se slova „činnosti vedoucí k ozáření“ nahrazují slovy „radiační činnosti“.

5. V § 4 odst. 4 se za slova „činnosti vedoucí k ozáření“ vkládá slovo „, připravuje“ a za slovo „omezení“ se vkládají slova „havarijního, přetrvávajícího nebo“ a slova „nebo ozáření v důsledku radiačních nehod“ se zrušují.

6. V § 4 odstavec 5 zní:

„(5) Zásah k odvrácení nebo snížení ozáření musí být proveden, pokud ozáření

a) dosahuje nebo bez provedení zásahu by dosáhlo úrovní, při nichž dochází k bezprostřednímu poškození zdraví, nebo

b) přesahuje nebo bez provedení zásahu by přesáhlo směrné hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem a jestliže zásahem očekávané snížení škody nebo zdravotní újmy je dostatečné k odůvodnění škod a nákladů spojených se zásahem. Prováděcí právní předpis stanoví směrné hodnoty a podrobnosti o pravidlech pro přípravu a provádění zásahů.“.

7. V § 4 odstavec 6 zní:

„(6) Každý, kdo provádí činnosti vedoucí k ozáření, je povinen omezovat ozáření fyzických osob tak, aby celkové ozáření způsobené možnou kombinací ozáření z činností vedoucích k ozáření nepřesáhlo v součtu limity ozáření. Limity ozáření stanoví Úřad prováděcím právním předpisem. Úřad je oprávněn stanovit optimalizační meze jako horní mez pro optimalizaci radiační ochrany a v povolení stanovit nižší limity specifické pro danou činnost (dále jen „autorizované limity“).“.

8. V § 4 se za odstavec 6 vkládá nový odstavec 7, který zní:

„(7) Limitům ozáření nepodléhá

a) lékařské ozáření; Úřad stanoví pro lékařské ozáření diagnostické referenční úrovně,

b) ozáření z přírodních zdrojů, kromě ozáření z těch přírodních zdrojů, které jsou záměrně využívány, a kromě prováděcím právním předpisem stanovených případů, kdy je toto ozáření významně zvýšené,

c) havarijní ozáření zasahujících fyzických osob; toto ozáření nesmí překročit desetinásobek limitů stanovených pro ozáření radiačních pracovníků, pokud nejde o případ záchrany lidských životů či zabránění rozvoje radiační mimořádné situace s možnými rozsáhlými společenskými a hospodářskými důsledky. Zasahující fyzické osoby musí být o nebezpečí spojeném se zásahem prokazatelně informovány a musí se zásahu účastnit dobrovolně,

d) havarijní ozáření.“.

Dosavadní odstavce 7 až 10 se označují jako odstavce 8 až 11.

9. V § 4 odst. 8 se slova „činnosti vedoucí k ozáření“ nahrazují slovy „radiační činnosti“ a za slova „podle § 2 písm. a) bodu“ se vkládají slova „5 a“.

10. V § 4 odstavec 11 zní:

„(11) Na pracovištích, kde se vykonávají radiační činnosti, se vymezují sledovaná a kontrolovaná pásma. Práce v těchto pásmech podléhají z hlediska radiační ochrany soustavnému dohledu, evidenci a regulaci. Prováděcí právní předpis stanoví označování sledovaných a kontrolovaných pásem a podrobnosti pro jejich vymezování, ke způsobu a rozsahu zajištění radiační ochrany při práci v nich, pro regulaci vstupu do nich a pro oznamování sledovaných pásem a schvalování kontrolovaných pásem.“.

11. V § 4 se doplňují odstavce 12 až 17, které znějí:

„(12) Podle míry ohrožení zdraví a životního prostředí ionizujícím zářením se zdroje ionizujícího záření klasifikují jako nevýznamné, drobné, jednoduché, významné a velmi významné a pracoviště, kde se vykonávají radiační činnosti, se zařazují do I., II., III. nebo IV. kategorie a radiační pracovníci se zařazují do kategorie A (dále jen „pracovníci kategorie A“) nebo B (dále jen „pracovníci kategorie B“). Prováděcí právní předpis stanoví podrobnosti k rozdělení zdrojů ionizujícího záření, včetně zprošťovacích úrovní, zařazení radiačních pracovníků a zařazení pracoviště do kategorie.

(13) Každý pracovník kategorie A, který je vybaven osobním radiačním průkazem, je povinen tento průkaz chránit před ztrátou, odcizením, zničením nebo zneužitím a na požádání jej předkládat Úřadu či příslušnému držiteli povolení.

(14) Každý, kdo nalezne zdroj ionizujícího záření nebo jaderný materiál nebo má podezření, že jde o zdroj ionizujícího záření nebo jaderný materiál, je povinen neprodleně oznámit jeho nález Policii České republiky nebo Úřadu.

(15) Každý, kdo zjistí ztrátu, odcizení nebo poškození zdroje ionizujícího záření nebo jaderného materiálu nebo jejich obalu, je povinen neprodleně oznámit tuto událost Policii České republiky a Úřadu.

(16) Každý, kdo nakládá s vybranými položkami, vyrábí obalové soubory pro ozářené nebo vyhořelé jaderné palivo nebo provádí výstavbu horkých komor nebo provádí výzkumné a vývojové činnosti vztahující se k jadernému palivovému cyklu, je povinen oznámit

zahájení a rozsah těchto činností Úřadu. Rozsah a způsob oznamování upraví prováděcí právní předpis.

(17) Každý, kdo těží nebo zpracovává na území České republiky uranové nebo thoriové rudy, je povinen vést a předávat Úřadu evidenční údaje. Prováděcí právní předpis upraví podrobnosti vedení a předávání evidenčních údajů a vzory formulářů.".

12. V § 5 odst. 1 se za slova „nevlastnících jaderné zbraně" vkládají slova „a do států, které jaderné zbraně vlastní, ale nejsou smluvními stranami Smlouvy o nešíření jaderných zbraní".

13. V § 5 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Provádění zkušebního výbuchu jaderné zbraně nebo jiného jaderného výbuchu, podporování nebo účast na provádění jakéhokoli zkušebního výbuchu jaderné zbraně nebo jiného jaderného výbuchu je zakázáno.".

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

14. V § 5 se doplňují odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) Je zakázáno přidávání radioaktivních látek do potravin, hraček, šperků a kosmetických přípravků, jakož i dovoz či vývoz takto upravených výrobků.

(6) Je zakázáno přepravovat radioaktivní odpad do

a) místa určení nacházejícího se jižně od 60. stupně jižní šířky,
b) státu, který je signatářem 4. Konvence Afrických, Tichomořských a Karibských zemí a Evropských společenství a který není členským státem Evropské unie, pokud nejde o zpětný dovoz zdrojů ionizujícího záření vyrobených v tomto státě nebo radioaktivní odpad vzniklý z materiálů vyvezených z tohoto státu za účelem jejich zpracování nebo přepracování v České republice,
c) státu, který nemá dle stanoviska kompetentního orgánu státu původu radioaktivních odpadů zvláštním právním předpisem upraveno bezpečné nakládání s radioaktivními odpady nebo podle dostupných informací nemá technicky nebo administrativně zajištěno bezpečné nakládání s radioaktivními odpady.".

15. § 6 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 3), 3a) a 3b) zní:

„§ 6

Ozáření z přírodních zdrojů

(1) Pokud jsou přírodní radionuklidy záměrně využívány pro jejich radioaktivní, štěpné nebo množivé vlastnosti, vztahují se na nakládání s nimi ustanovení tohoto zákona ve stejném rozsahu jako na umělé zdroje ionizujícího záření. Těžba, úprava a zpracování radioaktivních nerostů[3]) se považuje za radiační činnost.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví pracoviště, kde může dojít k významnému zvýšení ozáření z přírodních zdrojů ionizujícího záření fyzických osob při výkonu jejich práce nebo jednotlivců z obyvatelstva v okolí stanoveného pracoviště.

(3) Na pracovištích stanovených prováděcím právním předpisem podle odstavce 2 právnická nebo fyzická osoba vlastnící nemovitost, ve které je stanovené pracoviště, nebo vlastnící pracoviště je povinna

a) informovat dotčené osoby vykonávající práce o možném zvýšeném ozáření z přírodních zdrojů ionizujícího záření a o zdravotní újmě s tím související a o překročení směrných hodnot a o provedených zásazích,
b) zajistit měření, která dovolí pro fyzické osoby stanovené prováděcím právním předpisem určit roční efektivní dávku a v rozsahu a formou stanovenou prováděcím právním předpisem údaje o provedených měřeních evidovat a pravidelně předávat Úřadu,
c) dovolit uvolňování přírodních radionuklidů do životního prostředí jen v míře nepřevyšující uvolňovací úrovně stanovené prováděcím právním předpisem nebo v rozsahu a za podmínek povolení Úřadu podle § 9 odst. 1 písm. h),
d) provést zásahy ke snížení ozáření v těch případech, kdy jsou překročeny směrné hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem a jestliže zásahem očekávané snížení zdravotní újmy je dostatečné k odůvodnění škod a nákladů spojených se zásahem,
e) v případě, že ozáření z přírodních zdrojů ionizujícího záření může u osob vykonávajících práce překročit tři desetiny některého z limitů ozáření pro radiační pracovníky, musí tuto skutečnost oznámit Úřadu a na dotčené osoby vykonávající práce se uplatňuje stejný rozsah požadavků jako na pracovníky kategorie A, včetně preventivní zdravotní péče a osobního monitorování.

(4) Ten, kdo navrhuje umístění stavby s obytnými nebo pobytovými místnostmi[3a]) nebo žádá o stavební povolení takové stavby, je povinen zajistit stanovení radonového indexu pozemku a výsledky předložit stavebnímu úřadu. Pokud se taková stavba umísťuje na pozemku s vyšším než nízkým radonovým indexem, musí být stavba preventivně chráněna proti pronikání radonu z geologického podloží. Podmínky pro provedení preventivních opatření stanoví stavební úřad v rozhodnutí o umístění stavby nebo ve stavebním povolení. Stanovení radonového indexu pozemku se nemusí provádět v tom případě, bude-li stavba umístěna v terénu tak, že všechny její obvodové konstrukce budou od podloží odděleny vzduchovou vrstvou, kterou může volně proudit vzduch. Prováděcí právní předpis

stanoví postup pro stanovení radonového indexu pozemku.

(5) Ve stavbách s obytnými nebo pobytovými místnostmi, u kterých úroveň ozáření z přírodních radionuklidů ve vnitřním ovzduší je vyšší než prováděcím právním předpisem stanovené směrné hodnoty a toto ozáření lze snížit takovým zásahem, s nímž spojené očekávané snížení zdravotní újmy je dostatečné k odůvodnění škod a nákladů spojených se zásahem, je vlastník budovy povinen usilovat o jeho snížení na úroveň, jakou lze rozumně dosáhnout při uvážení hospodářských a společenských hledisek. Přesahuje-li úroveň ozáření prováděcím právním předpisem stanovené mezní hodnoty, stavební úřad nařídí provedení nezbytných úprav na stavbě z důvodů závažného ohrožení zdraví, je-li to ve veřejném zájmu. O překročení směrných nebo mezních hodnot a o provedených zásazích musí vlastník budovy informovat nájemce.

(6) Výrobci a dovozci stavebních materiálů, výrobci a dovozci balené vody a dodavatelé vody určené k veřejnému zásobování pitnou vodou jsou povinni zajistit systematické měření a hodnocení obsahu přírodních radionuklidů a v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem vést o výsledcích evidenci a oznamovat tyto údaje Úřadu. Výsledky měření jsou povinni výrobci, dovozci a dodavatelé na vyžádání poskytnout veřejnosti. Stavební materiály ani balená voda, kromě vody, která je přírodním léčivým zdrojem,[3b]) se nesmí uvádět do oběhu a pitná voda dodávat k veřejnému zásobování, pokud

1. obsah přírodních radionuklidů překročí mezní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem, nebo
2. obsah přírodních radionuklidů překročí směrné hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem, s výjimkou případů, kdy náklady spojené se zásahem ke snížení obsahu radionuklidů by byly prokazatelně vyšší než rizika zdravotní újmy.

[3]) Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[3a]) Vyhláška č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu.

[3b]) Zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčivých lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon).“.

16. Za § 6 se vkládá nový § 6a, který včetně nadpisu zní:

„§ 6a

Přetrvávající ozáření

Vlastník nemovitosti, na které byl zjištěn zdroj přetrvávajícího ozáření, je odpovědný za přípravu a provedení zásahu. Přesahuje-li zjištěné přetrvávající ozáření stanovené směrné hodnoty, je vlastník nemovitosti povinen neprodleně oznámit zjištěnou situaci Úřadu a osobám, které tuto nemovitost užívají, ohraničit dotčený prostor a zajistit přiměřenou regulaci vstupu na pozemky a do budov a jejich užívání.“.

17. § 7 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 4), 4a) a 4b) zní:

„§ 7

Lékařské ozáření

(1) K lékařskému ozáření mohou být používány pouze zdroje ionizujícího záření, které vyhovují požadavkům na zdravotnické prostředky podle zvláštních právních předpisů,[4]) nebo radiofarmaka registrovaná nebo připravovaná na pracovišti nukleární medicíny zdravotnického zařízení podle zvláštních právních předpisů.[4a]) Lékařské ozáření se smí uskutečnit pouze tehdy, je-li odůvodněno přínosem vyvažujícím rizika, která ozářením vznikají nebo mohou vzniknout.

(2) Ověřování nových poznatků na člověku anebo použití metod dosud nezavedených v klinické praxi, které jsou spojeny s ozářením, včetně těch ozáření, kde není přímý zdravotní přínos pro fyzické osoby podstupující ozáření, je možno provádět pouze podle zvláštních právních předpisů[4b]) a po kladném vyjádření Úřadu.

(3) Podmínky lékařského ozáření, diagnostické referenční úrovně, pravidla pro ozáření fyzických osob dobrovolně pomáhajících osobám podstupujícím lékařské ozáření, včetně prokazatelného poučení a písemného souhlasu těchto fyzických osob, náležitosti programů zabezpečování jakosti lékařských úkonů a výkonů a požadavky na zvláštní odbornou způsobilost fyzických osob podílejících se na těchto výkonech stanoví prováděcí právní předpis.

[4]) Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů.

[4a]) Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[4b]) Například § 23 a 27b zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.“.

18. V § 8 odstavec 1 zní:

„(1) Pokud nejsou překročeny uvolňovací úrovně stanovené prováděcím právním předpisem nebo rozhodnutím Úřadu, lze radioaktivní odpady, radioaktivní látky a předměty nebo zařízení obsahující radionuklidy nebo jimi kontaminované uvádět do životního prostředí bez předchozího povolení Úřadu; z hledisek radiační ochrany se dále nesledují a nakládá se s nimi, jako by radioaktivní nebyly. V případě, kdy obsah radionuklidů nebo znečištění radionuklidy přesahuje uvolňovací úrovně, je možné radioaktivní odpady a jiné látky, předměty nebo zařízení obsahující radionuklidy

nebo jimi kontaminované uvést do životního prostředí pouze na základě povolení Úřadu podle § 9 odst. 1 písm. h).".

19. V § 9 odstavec 1 zní:

„(1) Povolení Úřadu je třeba k

a) umístění jaderného zařízení nebo úložiště radioaktivních odpadů,
b) výstavbě jaderného zařízení nebo pracoviště IV. kategorie,
c) jednotlivým etapám uvádění jaderného zařízení do provozu stanoveným prováděcím právním předpisem,
d) provozu jaderného zařízení nebo pracoviště III. nebo IV. kategorie,
e) opětovnému uvedení jaderného reaktoru do kritického stavu po výměně jaderného paliva,
f) provedení rekonstrukce nebo jiných změn ovlivňujících jadernou bezpečnost, radiační ochranu, fyzickou ochranu a havarijní připravenost jaderného zařízení nebo pracoviště III. nebo IV. kategorie,
g) jednotlivým etapám vyřazování z provozu jaderného zařízení nebo pracoviště III. nebo IV. kategorie v rozsahu a způsoby stanovenými prováděcím právním předpisem,
h) uvádění radionuklidů do životního prostředí v rozsahu a způsoby stanovenými prováděcím právním předpisem,
i) nakládání se zdroji ionizujícího záření v rozsahu a způsoby stanovenými prováděcím právním předpisem,
j) nakládání s radioaktivními odpady v rozsahu a způsoby stanovenými prováděcím právním předpisem,
k) dovozu nebo vývozu jaderných položek nebo k průvozu jaderných materiálů a vybraných položek,
l) nakládání s jadernými materiály,
m) přepravě jaderných materiálů a radioaktivních látek stanovených prováděcím právním předpisem; toto povolení se nevztahuje na osobu, která dopravu provádí, případně dopravce, pokud není současně přepravcem, případně odesílatelem nebo příjemcem,
n) odborné přípravě vybraných pracovníků (§ 18 odst. 5),
o) zpětnému dovozu radioaktivních odpadů vzniklých při zpracování materiálů vyvezených z České republiky,
p) mezinárodní přepravě radioaktivních odpadů v rozsahu a způsoby stanovenými prováděcím právním předpisem,
r) provádění osobní dozimetrie a dalších služeb významných z hlediska radiační ochrany v rozsahu a způsoby stanovenými prováděcím právním předpisem,
s) přidávání radioaktivních látek do spotřebních výrobků při jejich výrobě nebo přípravě nebo k dovozu či vývozu takových výrobků.".

20. V § 10 odst. 1 písm. a) se slova „a mají trvalý pobyt v České republice" zrušují.

21. V § 10 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) osoby, které jsou statutárním orgánem nebo členy statutárního orgánu právnické osoby, které má být povolení vydáno, dosáhly věku 21 let, jsou způsobilé k právním úkonům, bezúhonné a alespoň jedna z nich je odborně způsobilá.".

22. V § 10 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Podmínkou pro vydání povolení podle § 9 odst. 1 písm. i) je doklad o tom, že žadatel ustanovil k zajištění soustavného dohledu nad dodržováním požadavků radiační ochrany fyzickou osobu, která splňuje zvláštní odbornou způsobilost podle § 18 odst. 2 písm. b) odpovídající rozsahu a způsobu nakládání se zdroji ionizujícího záření (dále jen „dohlížející osoba"), nebo že zvláštní odbornou způsobilost má žadatel sám.".

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

23. V § 10 odst. 3 se za slova „v odstavci 1" vkládají slova „nebo 2".

24. V § 12 písm. a) a b) se slova „ukončené vysokoškolské vzdělání příslušného směru" nahrazují slovy „řádně ukončené vysokoškolské vzdělání získané studiem ve studijním programu v příslušném oboru".

25. V § 13 odst. 3 písm. a) se slova „všech členů statutárního orgánu nebo jednatelů" nahrazují slovy „členů statutárního orgánu nebo osoby, která je statutárním orgánem nebo alespoň jedním členem statutárního orgánu".

26. V § 13 odst. 3 se na konci písmene c) doplňují tato slova: „ ; je-li ustavována dohlížející osoba, jejím písemným souhlasem a dokladem o její zvláštní odborné způsobilosti".

27. V § 13 odst. 3 písm. e) se slova „nebo velmi významného zdroje ionizujícího záření" nahrazují slovy „a písemným souhlasem vlastníka nemovitosti se zřízením pracoviště III. nebo IV. kategorie, pokud má být zřizováno".

28. V § 13 odst. 3 písm. h) se slova „dovozu nebo" a „dovoz nebo" zrušují a slova „radionuklidových zářičů" se nahrazují slovy „radioaktivních látek".

29. V § 13 odstavec 4 včetně poznámky pod čarou č. 7) zní:

„(4) Podmínkou vydání povolení podle § 9 odst. 1 písm. a), b) a g) je hodnocení vlivu na životní prostředí, jestliže tak stanoví zvláštní právní předpis.[7]) Podmínkou vydání povolení podle § 9 odst. 1 písm. f) je hodnocení vlivu na životní prostředí podle zvláštního zákona[7]) v případě, že rekonstrukce nebo jiná změna ovlivňující jadernou bezpečnost, radiační ochranu, fyzickou ochranu a havarijní připravenost jaderného zařízení nebo pracoviště III. nebo IV. kategorie je spojena se zvýšením autorizovaných limitů výpustí stanovených Úřadem podle § 4 odst. 6.

[7]) Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí).“.

30. V § 13 odst. 5 se slova „§ 9 odst. 1 písm. a) až g), písm. i), j), l) a n)“ nahrazují slovy „§ 9 odst. 1 písm. a) až g), písm. i), j), l), n) a r)“.

31. V § 16 odst. 6 se písmeno c) zrušuje.

Dosavadní písmena d) a e) se označují jako písmena c) a d).

32. V § 17 odst. 1 písm. k) na konci se tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno l), které zní:

„l) bez zbytečného odkladu informovat Úřad o prohlášení konkursu nebo zamítnutí konkursu pro nedostatek majetku.“.

33. V § 18 odst. 1 písmeno h) včetně poznámek pod čarou č. 10), 11), 11a), 11b) a 11c) zní:

„h) pro zajištění vyřazování jaderného zařízení nebo pracoviště III. nebo IV. kategorie z provozu, pokud odhad celkových nákladů na vyřazování ověřený Správou úložišť radioaktivních odpadů (dále jen „Správa“) přesáhne 300 000 Kč, vytvářet rovnoměrně rezervu[10]) tak, aby peněžní prostředky vedené na vázaném účtu byly k dispozici pro potřeby přípravy a realizace vyřazování z provozu v potřebném čase a výši v souladu s Úřadem schváleným návrhem k vyřazování. V případě, že odhad celkových nákladů na vyřazování přesáhne 1 mld. Kč, je držitel povolení povinen ukládat peněžní prostředky ve výši této rezervy na vázaný účet u banky v České republice. Výnosy prostředků vázaného účtu jsou příjmem tohoto vázaného účtu. Rezerva je výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmu.[10]) Prováděcí právní předpis stanoví způsob tvorby rezervy. Peněžní prostředky vedené na vázaném účtu lze použít pouze na přípravu a realizaci vyřazování z provozu, čerpání těchto prostředků podléhá schválení Správou. Povinnost tvorby rezervy na vyřazování z provozu se nevztahuje na organizační složky státu[11]) a státní příspěvkové organizace,[11a]) veřejné vysoké školy,[11b]) organizační složky a příspěvkové organizace zřizované územními samosprávnými celky,[11c])

[10]) Zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

[11]) § 3 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.

[11a]) Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.

[11b]) Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

[11c]) Zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění zákona č. 320/2001 Sb.“.

34. V § 18 odst. 1 písmeno j) včetně poznámky pod čarou č. 11d) zní:

„j) zajistit pro pracovníky kategorie A vstupní preventivní lékařské prohlídky a nejméně jednou ročně periodické preventivní lékařské prohlídky a v případech, kdy podle posouzení ozáření Úřadem došlo k překročení limitů ozáření, zajistit mimořádnou preventivní lékařskou prohlídku a následnou preventivní lékařskou prohlídku,[11d]) pokud je Úřadem doporučena, a dále pro zaměstnance, kteří vykonávají činnosti mající bezprostřední vliv na jadernou bezpečnost, zajistit ověřování psychické způsobilosti. Náklady preventivních lékařských prohlídek hradí zaměstnavatel, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak. Držitel povolení je dále povinen pravidelně informovat zdravotnické zařízení zajišťující závodní preventivní péči o obdržených osobních dávkách pracovníků,

[11d]) § 84 odst. 1 písm. v) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

35. V § 18 odst. 1 písm. m) se za slova „vstupovaly do střeženého“ vkládají slova „a chráněného“.

36. V § 18 odst. 1 písm. o) se slova „a zvláštní odborné způsobilosti“ zrušují.

37. V § 18 odst. 1 písm. o) se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena p) a r), která znějí:

„p) předávat Úřadu a Evropské komisi údaje požadované tímto zákonem a předpisy Evropských společenství; okruh údajů, způsob a formu předávání stanoví prováděcí právní předpis,

r) vybavit radiační pracovníky kategorie A, kteří pracují v kontrolovaném pásmu jiného držitele povolení, osobními radiačními průkazy vydanými Úřadem a pravidelně aktualizovat údaje v nich uvedené v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.“.

38. V § 18 odst. 2 písm. b) se slova „řízení práce se zdroji ionizujícího záření a vykonávání dalších“ nahrazují slovem „vykonávání“.

39. V § 18 odst. 3 se věta druhá zrušuje.

40. V § 18 odst. 4 se slova „Řídit práce se zdroji ionizujícího záření a vykonávat další“ nahrazují slovem „Vykonávat“.

41. V § 18 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Držitel povolení, který provozuje kontrolované pásmo, ve kterém pracují i pracovníci kategorie A jiného držitele povolení, kontroluje před započetím prací jejich osobní radiační průkaz a doplňuje do něj údaje v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.“.

42. V § 19 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) se za slovo „vyrozumět“ vkládají slova, která včetně poznámky pod čarou č. 11e) znějí: „v souladu se zvláštním právním předpisem[11e])

[11e]) § 5 zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů.“.

43. V § 20 se slova nadpisu „radionuklidových zářičů“ nahrazují slovy „radioaktivních látek“.

44. V § 20 odst. 1 úvodní věta zní: „Držitel povolení podle § 9 odst. 1 písm. m) nebo osoba předávající radioaktivní látky k přepravě, uvedená jako odesílatel v přepravních dokladech, (dále jen „přepravce“) je povinna“.

45. V § 20 odst. 1 písm. a) se slova „se zdroji ionizujícího záření“ nahrazují slovy „radioaktivní látkou“.

46. V § 20 odst. 1 písm. b) se slova „radionuklidových zářičů“ nahrazují slovy „radioaktivních látek“.

47. V § 20 odst. 1 písm. c) se slova „radionuklidové zářiče“ nahrazují slovy „radioaktivní látky“.

48. V § 20 odst. 2 se slova „radionuklidových zářičů“ nahrazují slovy „radioaktivních látek“ a slova „radionuklidové zářiče“ se nahrazují slovy „radioaktivní látky“.

49. V § 23 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 13a) zní:

„(1) Obalové soubory pro přepravu, skladování nebo ukládání jaderného materiálu a radioaktivních látek stanovených prováděcím právním předpisem smějí být používány, pouze pokud byly typově schváleny Úřadem. Zdroje ionizujícího záření stanovené prováděcím právním předpisem smějí být uváděny na trh, pokud byly typově schváleny Úřadem. Posouzení shody výrobků postupy podle zvláštního právního předpisu[13a]) nahrazuje typové schválení Úřadem a takto posouzené výrobky se považují za typově schválené podle tohoto zákona, pokud zvláštní právní předpis[13a]) nestanoví jinak; toto se netýká obalových souborů pro přepravu, skladování nebo ukládání jaderného materiálu a radioaktivních látek stanovených prováděcím právním předpisem.

[13a]) § 12 a 13 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb.“.

50. V § 23 odst. 2 se slova „radionuklidového zářiče stanoveného“ nahrazují slovy „radioaktivní látky stanovené“.

51. V § 23 se doplňuje odstavec 6, který včetně poznámky pod čarou č. 13b) zní:

„(6) Nevýznamné a drobné zdroje ionizujícího záření a obalové soubory typu B(U)[13b]) pro přepravu radioaktivních látek, které byly schváleny obdobným způsobem v členských státech Evropské unie, se považují za typově schválené podle tohoto zákona.

[13b]) Vyhláška č. 142/1997 Sb., o typovém schvalování obalových souborů pro přepravu, skladování nebo ukládání radionuklidových zářičů a jaderných materiálů, typovém schvalování zdrojů ionizujícího záření, typovém schvalování ochranných pomůcek pro práce se zdroji ionizujícího záření a dalších zařízení pro práce s nimi (o typovém schvalování).“.

52. V § 26 odst. 1 větě první se slova „Správu úložišť radioaktivních odpadů (dále jen „Správa“)“ nahrazují slovem „Správu“.

53. V § 26 odst. 3 se na konci písmene h) doplňují tato slova: „a schvalování čerpání peněžních prostředků této rezervy“.

54. V § 27 odst. 5 se za slova „vláda stanoví“ vkládají slova „roční výši a pravidla poskytování příspěvku obcím, na jejichž katastrálním území se nachází úložiště radioaktivního odpadu, a“.

55. V § 28 odst. 1 se slova „prostřednictvím jaderného účtu“ zrušují.

56. V § 28 odst. 2 písm. e) se slova „podle § 6 odst. 2“ nahrazují slovy „podle § 6 odst. 5“.

57. V § 31 odst. 4 se slova „podle § 3 odst. 2 písm. q)“ nahrazují slovy „podle § 3 odst. 2 písm. u)“.

58. V § 39 odst. 1 se za slova „u osob odpovědných za“ vkládají slova „přípravu nebo za“.

59. V § 39 se na konci odstavce 1 doplňují tato slova: „, a u osob, u nichž je důvodné podezření, že porušují závazky vyplývající z mezinárodních smluv, které se týkají využívání jaderné energie a ionizujícího záření a kterými je Česká republika vázána, a u výrobců, dovozců a dodavatelů stavebních materiálů a vod“.

60. V § 39 odst. 5 se slovo „materiálů“ nahrazuje slovem „položek“.

61. V § 39 se na konci odstavce 5 doplňují tyto věty: „Prověřování plnění závazků vyplývajících ze Smlouvy o všeobecném zákazu jaderných zkoušek provádí inspektoři pověření podle této Smlouvy. Způ-

sob provedení kontroly se řídí ustanovením této Smlouvy.“.

62. V § 40 odst. 1 písm. b) se za slova „jaderné bezpečnosti“ vkládají slova „radiační ochrany, a dále monitorování a provedení zásahů k omezení nebo likvidaci přetrvávajícího ozáření,“.

63. V § 41 písm. f) se slova „100 tisíc“ nahrazují slovy „1 mil.“.

64. V § 42 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Úřad zahájené správní řízení s fyzickou osobou o udělení pokuty podle tohoto zákona zastaví nebo řízení nezahajuje, pokud správní delikt byl spáchán v souběhu s její trestnou činností a o skutku bylo pravomocně rozhodnuto orgánem činným v trestním řízení. Pokud bylo trestní řízení teprve zahájeno, Úřad správní řízení přeruší. Po dobu trestního řízení neběží lhůty podle § 42.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

65. V § 46 odstavec 1 zní:

„(1) Pro potřeby radiační monitorovací sítě na území České republiky

a) Ministerstvo financí zajišťuje provoz určených částí měřicích míst na hraničních přechodech a podílí se na zajištění mobilních skupin,

b) Ministerstvo obrany se podílí na zajištění sítě včasného zjišťování radiační situace, měřicích míst na uzávěrách a na hraničních přechodech, mobilních skupin a letecké skupiny a zajišťuje letecké prostředky průzkumu,

c) Ministerstvo vnitra se podílí na zajištění mobilních skupin,

d) Ministerstvo zemědělství se podílí na zajištění měřicích míst kontaminace vod a měřicích míst kontaminace potravin,

e) Ministerstvo životního prostředí zajišťuje meteorologické služby a podílí se na zajištění sítě včasného zjišťování radiační situace, měřicích míst kontaminace ovzduší a měřicích míst kontaminace vody.

Prováděcí právní předpis stanoví způsob přenosu dat.“.

66. V § 46 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Ministerstvo vnitra poskytuje při zajišťování havarijní připravenosti a při jejím ověřování systém vyrozumění a varování.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

67. V § 47 odstavec 7 zní:

„(7) Úřad vydá vyhlášky k provedení § 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 13, 14, 17, 18 s výjimkou odstavce 1 písm. h), § 20, 22, 23, 24, 34, 46 a bodů A.I.1, A.I.2, B.I.1, D.b)4, I.6, I.7, I.8, I.12, I.13 a P. přílohy.“.

68. V § 47 se doplňují odstavce 9 až 11, které včetně poznámek pod čarou č. 39a) a 39b) znějí:

„(9) Ministerstvo průmyslu a obchodu v dohodě s Úřadem a Ministerstvem financí vydá prováděcí právní předpis k § 18 odst. 1 písm. h).

(10) Ministerstvo obrany v rámci své působnosti vykonávat státní dozor nad radiační ochranou ve vojenských objektech činí opatření k odstranění zjištěných nedostatků a poskytuje Úřadu informace důležité z hlediska radiační ochrany.

(11) Pro účely zvláštního právního předpisu[39a]) se ozáření ionizujícím zářením, včetně významně zvýšeného ozáření z přírodních zdrojů, považuje na pracovištích za rizikový faktor pracovních podmínek a na práci v kontrolovaných pásmech se vztahuje i zvláštní právní předpis,[39a]) pokud tímto zákonem není stanoveno jinak. Práce se zdroji ionizujícího záření, které smí vykonávat pouze pracovníci kategorie A, a práce při výkonu dozoru nad jadernou bezpečností a radiační ochranou jsou ve smyslu zvláštního právního předpisu[39b]) pracemi kategorie druhé a pracemi rizikovými. Ostatní práce se zdroji ionizujícího záření se považují za práce kategorie první.

[39a]) § 134c zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 155/2000 Sb.

[39b]) Zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

69. V příloze v bodě A. se v úvodní větě slova „pracoviště s velmi významným zdrojem ionizujícího záření“ nahrazují slovy „úložišť radioaktivních odpadů“.

70. V příloze v bodě A.I.1 se slova „a velmi významných zdrojů ionizujícího záření“ nahrazují slovy „nebo úložišť radioaktivních odpadů“.

71. V příloze v bodě B. se v úvodní větě slova „s významnými nebo velmi významnými zdroji ionizujícího záření“ nahrazují slovy „IV. kategorie“.

72. V příloze v bodě C. se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

„d) Pro etapu zkušebního provozu úložiště radioaktivních odpadů

I. předprovozní bezpečnostní zpráva, která musí obsahovat

1. popis změny původního projektu hodnoceného v předběžné bezpečnostní zprávě a důkazy, že nedošlo ke snížení úrovně jaderné bezpečnosti jaderného zařízení,

2. doplňující upřesňující průkazy o zajištění jaderné bezpečnosti a radiační ochrany,

3. limity a podmínky bezpečného provozu jaderného zařízení,

4. způsob nakládání s radioaktivními odpady,

5. vyhodnocení jakosti vybraných zařízení;

II. další dokumentace, která musí obsahovat

1. harmonogram prací,

2. program prací,

3. důkaz, že byly splněny předchozí rozhodnutí a podmínky Úřadu,

4. důkazy připravenosti zařízení a personálu,

5. způsob zajištění fyzické ochrany,

6. vnitřní havarijní plán,

7. program provozních kontrol.“.

73. V příloze v bodě C. se v předposlední větě za slova „v bodě 2“ vkládají slova „a pod písmenem d) v bodech I.3, II.5 a II.6“.

74. V příloze v bodě D. se v úvodní větě slova „s významným nebo velmi významným zdrojem ionizujícího záření“ nahrazují slovy „III. nebo IV. kategorie“.

75. V příloze bod D.b) zní:

„b) Pro povolení provozu pracoviště III. nebo IV. kategorie

1. očekávaný způsob a rozsah prací se zdroji ionizujícího záření na pracovišti, specifikace zdrojů záření, s kterými má být nakládáno, jejich typy a příslušenství,

2. popis stavu stavebních a montážních prací, důkaz o účinnosti stínění, izolačních a ochranných zařízení, dovolujících zahájení radiačních činností,

3. důkaz optimalizace radiační ochrany (§ 4 odst. 4 tohoto zákona),

4. program monitorování v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem,

5. návrh vymezení kontrolovaného pásma, předpokládaný počet osob pracujících v něm a způsob zábrany vstupu nepovolaných osob do tohoto pásma,

6. vnitřní havarijní plán,

7. doklad o zvláštní odborné způsobilosti pracovníků vykonávajících činnosti významné z hlediska radiační ochrany,

8. předpokládaný druh a množství uvolňovaných radionuklidů a předpokládaný druh a množství vznikajících radioaktivních odpadů a způsob jejich likvidace,

9. návrh způsobu vyřazování z provozu a odhad nákladů na vyřazování ověřený Správou.

Dokumentaci uvedenou pod písmenem a) v bodě 6 a pod písmenem b) v bodech 4, 5 a 6 schvaluje Úřad. Úřad může zahájit řízení, i když není předložena dokumentace podle písmene a) bodu 4.“.

76. V příloze v bodě F. se v úvodní větě slova „s významným nebo velmi významným zdrojem ionizujícího záření“ nahrazují slovy „III. nebo IV. kategorie“.

77. V příloze v bodě G. se v úvodní větě slova „s významným nebo velmi významným zdrojem ionizujícího záření“ nahrazují slovy „III. nebo IV. kategorie“.

78. V příloze bod I. zní:

„I. **Dokumentace pro povolení nakládání se zdroji ionizujícího záření**

1. Zdůvodnění nakládání se zdroji záření,

2. specifikace zdrojů záření, s kterými má být nakládáno, jejich typy a příslušenství,

3. popis vymezení sledovaného pásma (§ 4 odst. 4 tohoto zákona) na pracovišti, kde bude se zdroji nakládáno, (schematický plánek) doplněný informací o stínění, ochranných zařízeních a vybavení pracovních míst,

4. důkaz optimalizace radiační ochrany (§ 4 odst. 4 tohoto zákona),

5. doklad o zvláštní odborné způsobilosti pracovníků vykonávajících činnosti významné z hlediska radiační ochrany,

6. program monitorování v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem,

7. v případech stanovených prováděcím právním předpisem návrh vymezení kontrolovaného pásma, předpokládaný počet osob pracujících v něm a způsob zábrany vstupu nepovolaných osob do tohoto pásma,

8. při nakládání se zdroji stanovenými prováděcím právním předpisem vnitřní havarijní plán,

9. při očekávaném uvolňování radionuklidů do životního prostředí nebo vzniku radioaktivních odpadů předpokládaný druh a množství uvolňovaných radionuklidů a předpokládaný druh a množství vznikajících radioaktivních odpadů a způsob jejich likvidace,

10. při výrobě nebo dovozu zdrojů specifikace typů zdrojů ionizujícího záření, které mají být vyráběny nebo dováženy, jejich očekávaná množství a harmonogram výroby nebo dovozu a důkaz schopnosti ověřovat shodu

vlastností jednotlivých výrobků s daným typem,

11. při distribuci zdrojů ionizujícího záření nebo jiném uvádění na trh specifikace typů zdrojů ionizujícího záření a očekávaná množství jednotlivých výrobků,

12. při provádění zkoušek stanovených prováděcím právním předpisem k hodnocení vlastností umělých zdrojů důkaz o schopnosti měřit a ověřovat vlastnosti zdrojů ionizujícího záření, návrh příslušných metodik a postupů, přehled přístrojového vybavení a jeho zajištění pro vykonávání navrhovaných služeb a koncepce metrologického zabezpečení,

13. při vývozu zdrojů ionizujícího záření specifikace typů, které mají být vyváženy, jejich očekávaná množství a harmonogram vývozu a u zdrojů stanovených prováděcím právním předpisem rovněž doklad potvrzený kompetentním orgánem země příjemce o tom, že příjemce splňuje podmínky pro nakládání se zdroji ionizujícího záření.

Dokumentaci uvedenou pod body 6, 7 a 8 schvaluje Úřad.".

79. V příloze v bodě M. se v úvodní větě slova „radionuklidových zářičů" nahrazují slovy „radioaktivních látek".

80. V příloze v bodě N. se v úvodní větě slova „jaderných zařízení a vybraných pracovníků pracovišť se zdroji ionizujícího záření" zrušují.

81. V příloze se na konci doplňují body P., R. a S., které znějí:

„P. **Dokumentace pro povolení mezinárodní přepravy radioaktivních odpadů**

Údaje o žadateli o povolení přepravy, o druhu a způsobu přepravy předložené ve formuláři, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis.

R. **Dokumentace pro povolení k provádění osobní dozimetrie a dalších služeb významných z hlediska radiační ochrany**

1. Popis služeb, které mají být poskytovány, a jejich očekávaný rozsah,

2. popis připravenosti zařízení a personálu,

3. doklady prokazující zvláštní odbornou způsobilost k provádění služeb,

4. specifikace používaných metodik a postupů,

5. přehled přístrojového vybavení a jeho zajištění pro vykonávání navrhovaných služeb,

6. koncepce metrologického zabezpečení služeb.

Dokumentace uvedená pod body 4 až 6 se nepředkládá pro služby, které nejsou spojené s měřením a hodnocením ionizujícího záření nebo radionuklidů.

S. **Dokumentace pro povolení přidávání radioaktivních látek do spotřebních výrobků při jejich výrobě nebo přípravě nebo k dovozu či vývozu takových výrobků**

1. Zdůvodnění přínosu přidávání radioaktivních látek do výrobků,

2. radionuklidové složení a aktivity radionuklidů přidávané do jednotlivých výrobků,

3. celkový očekávaný objem výroby nebo dovozů,

4. návrh návodu na použití (pokynů pro bezpečné používání výrobků uživatelem),

5. koncepce likvidace použitých výrobků.".

ČÁST DRUHÁ
PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Čl. II

Prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona pozbývají platnosti rozhodnutí orgánu hygienické služby, kterými se práce vykonávaná pracovníky kategorie A podle zákona č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „atomový zákon"), stanovila jako práce riziková.

Čl. III

1. Osoby, které vykonávají radiační činnosti upravené v čl. I tohoto zákona na základě povolení vydaného do 30. června 2002, jsou povinny přizpůsobit nejdéle do 30. června 2003 dokumentaci pro povolovanou činnost požadavkům podle čl. I bodu 10 a bodu 11, pokud jde o § 4 odst. 12. Platnost povolení vydaných podle § 9 odst. 1 písm. d) atomového zákona, s výjimkou povolení provozu jaderného zařízení, které bylo vydáno na základě dokumentace požadované podle bodu D.a) přílohy atomového zákona, a podle § 9 odst. 1 písm. i) atomového zákona, která nabyla právní moci do 30. června 2002, končí uplynutím doby, na kterou byla vydána, nejpozději však 30. června 2007.

2. Držitelé povolení, kteří tvoří rezervu na vyřazování z provozu a jejichž náklady na vyřazování z provozu přesáhnou 1 mld. Kč, jsou povinni pro zajištění požadavků uvedených v § 18 odst. 1 písm. h) atomového zákona zřídit vázaný účet do 6 měsíců od nabytí účinnosti tohoto článku tohoto zákona a peněžní prostředky ve výši rezervy vytvořené podle dosavadní právní úpravy převést na vázaný účet do 5 let od nabytí účinnosti tohoto článku tohoto zákona. Držitelé povolení, kteří po nabytí účinnosti tohoto článku

tohoto zákona nemají povinnost rezervu tvořit, rezervu vytvořenou podle dosavadní právní úpravy zruší, a to jednu polovinu ve zdaňovacím období roku nabytí účinnosti tohoto článku tohoto zákona a druhou polovinu ve zdaňovacím období roku následujícího, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

ČÁST TŘETÍ
Změna zákona o ochraně veřejného zdraví

Čl. IV

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 254/2001 Sb. a zákona č. 274/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 37 odst. 2 větě první se za slovo „zdraví“ doplňují slova, která včetně poznámky pod čarou č. 33a) znějí: „, pokud zvláštní právní předpis[33a]) nestanoví jinak

[33a]) Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

2. V § 39 se na konci odstavce 1 doplňují slova „nebo tak stanoví zvláštní právní předpis[33a])“.

ČÁST ČTVRTÁ
Změna zákona o metrologii

Čl. V

Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění zákona č. 119/2000 Sb., se mění takto:

1. Za § 14 se vkládá nový § 14a, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 2a) zní:

„§ 14a

Státní úřad pro jadernou bezpečnost

Státní úřad pro jadernou bezpečnost provádí u uživatelů měřidel, kteří jsou držiteli povolení podle zvláštního právního předpisu,[2a]) v rámci státního dozoru nad radiační ochranou a havarijní připraveností prověřování plnění povinností stanovených tímto zákonem u měřidel určených nebo používaných pro měření ionizujícího záření a radioaktivních látek.

[2a]) Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

Dosavadní poznámky pod čarou č. 2a) a 2b) se označují jako poznámky pod čarou č. 2b) a 2c), a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

2. V § 23 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Státní úřad pro jadernou bezpečnost postupem podle tohoto zákona může uložit pokutu až do výše 1 000 000 Kč uživateli měřidla, který je držitelem povolení podle zvláštního právního předpisu[2a]) a který

a) použil stanovené měřidlo bez platného ověření k účelu, pro který byl předmětný druh měřidla vyhlášen jako stanovený,

b) neplní povinnosti stanovené v § 18 písm. a).“.

Dosavadní odstavce 2 až 5 se označují jako odstavce 3 až 6.

ČÁST PÁTÁ
Změna zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky

Čl. VI

V § 16 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 60/1988 Sb., zákona č. 173/1989 Sb., zákona č. 288/1990 Sb., zákona č. 548/1992 Sb., zákona č. 21/1993 Sb., zákona č. 285/1993 Sb., zákona č. 289/1995 Sb. a zákona č. 239/2000 Sb., se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Ministerstvo obrany vykonává státní dozor nad radiační ochranou ve vojenských objektech.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

ČÁST ŠESTÁ
ÚČINNOST

Čl. VII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2002, s výjimkou čl. I bodu 33, bodu 68, pokud jde o § 47 odst. 11, čl. II a čl. III, které nabývají účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení, a s výjimkou čl. I bodu 19, pokud jde o § 9 odst. 1 písm. p), bodu 37, pokud jde o § 18 odst. 1 písm. p), a bodu 51, které nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

14

ZÁKON

ze dne 18. prosince 2001,

kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 155/2000 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o státním zastupitelství

Čl. I

Zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění zákona č. 261/1994 Sb., zákona č. 201/1997 Sb., zákona č. 169/1999 Sb. a zákona č. 11/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 se slova „v případech stanovených zákonem“ nahrazují slovy „při ochraně veřejného zájmu ve věcech svěřených zákonem do působnosti státního zastupitelství“.

2. § 2 zní:

„§ 2

(1) Státní zastupitelství je při výkonu své působnosti povinno využívat prostředky, které mu poskytuje zákon.

(2) Státní zastupitelství při výkonu své působnosti dbá, aby každý jeho postup byl v souladu se zákonem, rychlý a účinný; svoji působnost vykonává nestranně, respektuje a chrání přitom lidskou důstojnost, rovnost všech před zákonem a dbá na ochranu základních lidských práv a svobod.“.

3. § 3 zní:

„§ 3

(1) Věci svěřené do působnosti státního zastupitelství vykonávají pouze státní zástupci; jiné orgány nebo osoby nesmí do jejich činnosti zasahovat nebo je při jejím výkonu nahrazovat anebo zastupovat.

(2) Vyšší státní zastupitelství je oprávněno zasahovat do vyřizování věcí, ke kterým je podle zákona příslušné nižší státní zastupitelství, jen způsobem a v rozsahu tímto zákonem stanoveným.“.

4. § 4 zní:

„§ 4

(1) Státní zastupitelství v rozsahu, za podmínek a způsobem stanoveným zákonem

a) je orgánem veřejné žaloby v trestním řízení a plní další úkoly vyplývající z trestního řádu,

b) vykonává dozor nad dodržováním právních předpisů v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení, ochranná nebo ústavní výchova, a v jiných místech, kde je podle zákonného oprávnění omezována osobní svoboda,

c) působí v jiném než trestním řízení.

(2) Státní zastupitelství se v souladu se svou zákonem stanovenou působností podílí na prevenci kriminality a poskytování pomoci obětem trestných činů.“.

5. § 4a se zrušuje.

6. V § 6 odstavec 2 zní:

„(2) V obvodu hlavního města Prahy působnost krajského státního zastupitelství vykonává Městské státní zastupitelství v Praze a působnost okresních státních zastupitelství vykonávají obvodní státní zastupitelství. V obvodu města Brna vykonává působnost okresního státního zastupitelství Městské státní zastupitelství v Brně.“.

7. V § 7 odstavec 2 zní:

„(2) Státní zastupitelství je příslušné k zastupování státu u soudu, u něhož toto státní zastupitelství působí, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.“.

8. § 8 až 12 včetně nadpisů znějí:

„Vedoucí státní zástupci

§ 8

(1) Vedoucími státními zástupci jsou

a) nejvyšší státní zástupce, který stojí v čele Nejvyššího státního zastupitelství,

b) vrchní státní zástupci, kteří stojí v čele vrchních státních zastupitelství,

c) krajští státní zástupci, kteří stojí v čele krajských státních zastupitelství, a městský státní zástupce,

který stojí v čele Městského státního zastupitelství v Praze, (dále jen „krajští státní zástupci"),

d) okresní státní zástupci, kteří stojí v čele okresních státních zastupitelství, obvodní státní zástupci, kteří stojí v čele obvodních státních zastupitelství v Praze, a městský státní zástupce, který stojí v čele Městského státního zastupitelství v Brně, (dále jen „okresní státní zástupci").

(2) Vedoucího státního zástupce zastupuje jeho náměstek nebo náměstci v pořadí a v rozsahu jím stanoveném.

(3) Vedoucí státní zástupce stanoví vnitřní organizaci státního zastupitelství, v jehož čele stojí, a rozdělení agendy státního zastupitelství mezi státní zástupce; přitom zajistí specializaci státních zástupců podle zvláštních právních předpisů.

§ 9

(1) Nejvyššího státního zástupce jmenuje vláda na návrh ministra spravedlnosti.

(2) Vláda může na návrh ministra spravedlnosti nejvyššího státního zástupce z funkce odvolat.

(3) Náměstky nejvyššího státního zástupce jmenuje a odvolává ministr spravedlnosti na návrh nejvyššího státního zástupce.

§ 10

(1) Vrchní státní zástupce jmenuje ministr spravedlnosti na návrh nejvyššího státního zástupce.

(2) Krajské státní zástupce jmenuje ministr spravedlnosti na návrh vrchního státního zástupce, který stojí v čele vrchního státního zastupitelství, v jehož obvodu má být krajský státní zástupce jmenován.

(3) Okresní státní zástupce jmenuje ministr spravedlnosti na návrh krajského státního zástupce, který stojí v čele krajského státního zastupitelství, v jehož obvodu má být okresní státní zástupce jmenován.

(4) Ministr spravedlnosti může vrchního státního zástupce, krajského státního zástupce a okresního státního zástupce z této funkce odvolat, pokud závažným způsobem poruší povinnosti vyplývající z výkonu funkce vedoucího státního zástupce; nejde-li o odvolání z důvodu porušení povinností při výkonu státní správy státního zastupitelství (dále jen „správa státního zastupitelství"), činí tak na návrh vedoucího státního zástupce, který je podle odstavců 1 až 3 oprávněn navrhovat jmenování do funkce, z níž má být vedoucí státní zástupce odvolán.

(5) Ministr spravedlnosti může jmenovat nebo odvolat krajského nebo okresního státního zástupce též na návrh nejvyššího státního zástupce.

(6) Náměstky vrchních státních zástupců, krajských státních zástupců a okresních státních zástupců jmenuje a odvolává ministr spravedlnosti na návrh vedoucího státního zástupce, o jehož náměstka se jedná.

§ 11

(1) Vedoucí státní zástupce nebo náměstek vedoucího státního zástupce se této funkce může vzdát písemným oznámením tomu, kdo ho do této funkce jmenoval. Funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce zaniká uplynutím kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém bylo oznámení o vzdání se funkce doručeno.

(2) Funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce zaniká dnem, ve kterém došlo k zániku jejich funkce státního zástupce.

(3) Vzdání se funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce anebo odvolání z této funkce nemají za následek zánik funkce státního zástupce.

§ 11a

(1) V rozsahu stanoveném zákonem je nejvyšší státní zástupce nadřízen vrchním státním zástupcům, vrchní státní zástupce krajským státním zástupcům v obvodu vrchního státního zastupitelství a krajský státní zástupce okresním státním zástupcům v obvodu krajského státního zastupitelství.

(2) V rozsahu stanoveném zákonem je vedoucí státní zástupce nadřízen státním zástupcům působícím u státního zastupitelství, v jehož čele stojí.

§ 12

Oprávnění nejvyššího státního zástupce

(1) Ke sjednocení a usměrnění postupu státních zástupců při výkonu působnosti státního zastupitelství nebo k zajištění jednotné vnitřní organizace státního zastupitelství a jednotného výkonu spisové služby může nejvyšší státní zástupce vydávat pokyny obecné povahy; tyto pokyny jsou závazné pro státní zástupce, a pokud tak nejvyšší státní zástupce stanoví, i pro další zaměstnance státního zastupitelství.

(2) Nejvyšší státní zástupce může vydávat pro státní zastupitelství stanoviska ke sjednocení výkladu zákonů a jiných právních předpisů při výkonu působnosti státního zastupitelství.

(3) Nejvyšší státní zástupce může nařídit, aby Nejvyšší státní zastupitelství nebo jím pověřené státní zastupitelství provedlo kontrolu skončených věcí, v nichž bylo příslušné státní zastupitelství činné, a uložilo v případě pochybení opatření k nápravě.

(4) Pokud v souvislosti s výkonem působnosti státního zastupitelství získá nejvyšší státní zástupce poznatky o nejednotnosti rozhodování soudů, je oprávněn podat předsedovi Nejvyššího soudu podnět

k tomu, aby navrhl Nejvyššímu soudu zaujetí stanoviska k výkladu zákona nebo jiného právního předpisu.

(5) Nejvyšší státní zástupce pověřuje státní zástupce působící u určitého státního zastupitelství výkonem dozoru v místech, kde je omezována osobní svoboda [§ 4 odst. 1 písm. b)]; rovněž mu přísluší pověřovat státní zástupce nejblíže vyššího státního zastupitelství v této věci výkonem dohledu.

(6) Nejvyššímu státnímu zástupci přísluší vykonávat další oprávnění, která s funkcí nejvyššího státního zástupce spojuje tento zákon nebo zvláštní právní předpisy.

(7) Nejvyšší státní zástupce nejpozději do poloviny kalendářního roku předkládá prostřednictvím ministra spravedlnosti vládě zprávu o činnosti státního zastupitelství za uplynulý kalendářní rok.".

9. Za § 12 se vkládají nové § 12a až 12i, které včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 1) až 3) znějí:

„Vztahy uvnitř soustavy státního zastupitelství

§ 12a

(1) Spory o příslušnost mezi státními zastupitelstvími rozhoduje státní zastupitelství, které je vůči těmto státním zastupitelstvím nejblíže vyšší.

(2) Nejblíže vyšší státní zastupitelství rozhoduje o odnětí a přikázání věci jinému nižšímu státnímu zastupitelství, jestliže vedoucí státní zástupce dotčeného nižšího státního zastupitelství je podle předpisů upravujících řízení vyloučen z projednávání věci, nestanoví-li tento zákon jinak.

(3) Nejblíže vyšší státní zastupitelství rozhoduje o opravných prostředcích podaných proti rozhodnutí nejblíže nižšího státního zastupitelství v jeho obvodu, pokud tento zákon nebo zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

(4) V případech vyloučení vedoucího státního zástupce státního zastupitelství, které ve věci vykonává dohled nebo rozhoduje o opravných prostředcích, se postupuje podle odstavce 2 obdobně. Státní zastupitelství, jemuž byla věc z důvodu uvedeného v první větě přikázána, vykonává dohled nebo rozhoduje o opravných prostředcích namísto státního zastupitelství, jemuž byla věc odňata.

(5) O odnětí a přikázání věci a o opravných prostředcích se rozhoduje usnesením, proti kterému není přípustná stížnost, nestanoví-li jinak zvláštní právní předpis, podle něhož se řízení vede.

§ 12b

(1) Úkony, které by příslušné státní zastupitelství mohlo provést jen s obtížemi nebo s neúměrnými náklady nebo které v jeho obvodu provést nelze, provede na dožádání jiné státní zastupitelství.

(2) Nemůže-li dožádané státní zastupitelství provést úkon ve svém obvodu, postoupí dožádání státnímu zastupitelství, v jehož obvodu lze úkon provést, je-li mu to známo; jinak dožádání vrátí.

(3) O prošetření podnětu k podání návrhu nejvyššího státního zástupce na popření otcovství může Nejvyšší státní zastupitelství požádat krajské státní zastupitelství příslušné podle místa bydliště dítěte.[1])

Dohled

§ 12c

Dohled je výkonem oprávnění stanovených tímto zákonem k zajištění řídících a kontrolních vztahů mezi různými stupni státních zastupitelství a uvnitř jednotlivých státních zastupitelství při výkonu působnosti státního zastupitelství.

§ 12d

(1) Nejblíže vyšší státní zastupitelství je oprávněno vykonávat dohled nad postupem nejblíže nižších státních zastupitelství ve svém obvodu při vyřizování věcí v jejich příslušnosti a dávat jim k jejich postupu písemné pokyny. Postup nejblíže nižších státních zastupitelství může sjednocovat i pokyny vztahujícími se na více věcí určitého druhu.

(2) Nejblíže nižší státní zastupitelství je povinno řídit se písemnými pokyny podle odstavce 1, s výjimkou pokynu, který je v konkrétní věci v rozporu se zákonem. Odmítne-li z tohoto důvodu nejblíže nižší státní zastupitelství pokyn splnit, sdělí neprodleně důvody odmítnutí písemně nejblíže vyššímu státnímu zastupitelství; pokud nejblíže vyšší státní zastupitelství na svém pokynu trvá a neuplatní jiný postup, věc nižšímu státnímu zastupitelství odejme a vyřídí ji samo.

(3) Nejblíže vyšší státní zastupitelství může odejmout věc nejblíže nižšímu státnímu zastupitelství a vyřídit ji samo též tehdy, je-li nejblíže nižší státní zastupitelství nečinné nebo se v jeho postupu vyskytují nedůvodné průtahy.

§ 12e

(1) Vedoucí státní zástupce je oprávněn vykonávat dohled nad postupem státních zástupců působících u státního zastupitelství, v jehož čele stojí, a dávat jim pokyny k postupu při vyřizování věcí v příslušnosti tohoto státního zastupitelství. Postup státních zástupců může sjednocovat i pokyny vztahujícími se na více věcí určitého druhu. Výkonem těchto oprávnění či některých z nich může pověřit jiného státního zástupce.

(2) Státní zástupci jsou povinni řídit se pokyny vedoucího státního zástupce nebo jím pověřeného státního zástupce, s výjimkou pokynu, který je v konkrétní věci v rozporu se zákonem. Pokud byl pokyn vydán

ústně, státní zástupce, který pokyn vydal, jej na žádost státního zástupce, kterému je pokyn adresován, potvrdí písemně.

(3) Odmítne-li státní zástupce z důvodu podle odstavce 2 pokyn splnit, sdělí neprodleně důvody odmítnutí písemně státnímu zástupci, který pokyn vydal. Pokud ten na pokynu trvá, předloží věc neprodleně se svým stanoviskem vedoucímu státnímu zástupci. Vedoucí státní zástupce je oprávněn pokyn zrušit, a pokud tak neučiní, vyřídí věc státní zástupce, který pokyn vydal. Vydal-li pokyn vedoucí státní zástupce, vyřídí věc sám.

(4) V jednání před soudem není státní zástupce vázán pokynem vedoucího státního zástupce nebo jím pověřeného státního zástupce v případě, že v průběhu jednání dojde ke změně důkazní situace.

§ 12f

(1) Oprávnění vyplývající z výkonu dohledu vykonává vůči státnímu zástupci pověřenému výkonem dozoru v místech, kde je omezována osobní svoboda [§ 4 odst. 1 písm. b)], namísto nejblíže vyššího státního zastupitelství a vedoucího státního zástupce pověřený státní zástupce (§ 12 odst. 5).

(2) Pokud státní zástupce pověřený výkonem dozoru v místech, kde je omezována osobní svoboda, odmítne splnit pokyn státního zástupce vykonávajícího ve věci dohled podle odstavce 1 z důvodu, že pokyn je v rozporu se zákonem, státní zástupce vykonávající dohled, trvá-li na svém pokynu, vyřídí věc sám.

Poskytování informací

§ 12g

(1) Státní zastupitelství si vzájemně poskytují informace, které potřebují k plnění svých úkolů. Informací se pro tyto účely rozumí údaje o postupu státního zastupitelství při výkonu jeho působnosti v určité věci a údaje, které v této souvislosti státní zastupitelství zjistilo. S právem vyžadovat informace není spojeno právo jakkoliv zasahovat do postupu ve věci, v níž se informace vyžadují, nejde-li současně o výkon dohledu.

(2) Nejvyšší státní zastupitelství je při výkonu své působnosti oprávněno si vyžádat od kteréhokoli státního zastupitelství zvláštní zprávu o postupu státních zástupců při výkonu působnosti státního zastupitelství anebo uložit tomuto státnímu zastupitelství, aby tak postupovalo ve vztahu k nejblíže nižším státním zastupitelstvím ve svém obvodu. Oprávnění vrchních a krajských státních zastupitelství vůči nejblíže nižším státním zastupitelstvím při výkonu dohledu nejsou tím dotčena.

§ 12h

(1) Nejvyšší státní zastupitelství při zajišťování výkonu oprávnění a povinností nejvyššího státního zástupce může kdykoli provádět potřebná zjištění u kteréhokoli nižšího státního zastupitelství, které je povinno mu na jeho žádost poskytnout požadovanou součinnost. Přitom může zejména požadovat předložení spisů vedených u nižších státních zastupitelství, nahlížet do nich, pořizovat z nich opisy a výpisy a vyžadovat informace a nezbytná vysvětlení. Jde-li o jiné než vrchní státní zastupitelství, není Nejvyšší státní zastupitelství oprávněno zasahovat do způsobu vyřizování věci, která nebyla pravomocně skončena.

(2) Pokud se zjištění přímo nezúčastnil vedoucí státní zástupce nebo jím pověřený státní zástupce příslušného státního zastupitelství, Nejvyšší státní zastupitelství výsledky zjištění příslušnému vedoucímu státnímu zástupci oznámí. V případě vrchního státního zastupitelství využije Nejvyšší státní zastupitelství výsledky zjištění v rámci dohledu.

§ 12i

Zpracovávání osobních údajů státním zastupitelstvím

(1) Státní zastupitelství je oprávněno v rámci své působnosti stanovené zákonem zpracovávat osobní údaje včetně údajů citlivých (dále jen „osobní údaje“).[2]) Pro potřeby orgánů činných v trestním řízení je oprávněno vést centrální evidenci stíhaných osob, která obsahuje osobní údaje vztahující se k osobám, proti kterým se trestní řízení vede, k poškozeným, popřípadě k dalším osobám na trestním řízení zúčastněným a dále údaje k trestným činům, které byly nebo měly být spáchány, a údaje s tím bezprostředně související.

(2) Při zpracování osobních údajů podle odstavce 1 státní zastupitelství postupuje podle zvláštního právního předpisu[3]) s výjimkou, kdy

a) státní zastupitelství je oprávněno při této činnosti sdružovat osobní údaje, které byly získány k rozdílným účelům,

b) k předání nebo předávání osobních údajů do jiných států v rámci spolupráce v trestních věcech uskutečňované na základě vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, není nutný předchozí souhlas Úřadu pro ochranu osobních údajů.

---

[1]) § 62 a 62a zákona o rodině.

[2]) § 4 písm a) a b) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 177/2001 Sb.

[3]) Zákon č. 101/2000 Sb.“.

10. Část čtvrtá včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 4), 4a) a 5) zní:

„ČÁST ČTVRTÁ
PŮSOBNOST MINISTERSTVA SPRAVEDLNOSTI A SPRÁVA STÁTNÍHO ZASTUPITELSTVÍ

§ 13

(1) Ministr spravedlnosti může kdykoli požádat kterékoli státní zastupitelství o informaci o stavu řízení v každé věci, v níž je státní zastupitelství činné, pokud je taková informace potřebná k plnění úkolů Ministerstva spravedlnosti (dále jen „ministerstvo") nebo pokud takovou informaci potřebuje jako člen vlády.

(2) Ministerstvo může prostřednictvím příslušného vedoucího státního zástupce požádat kterékoli státní zastupitelství o zpracování podkladů nezbytných k projednání nároků na náhradu škody uplatňovaných z důvodu odpovědnosti státu za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci.[4]) V mezích posuzování uvedených nároků mají pověření pracovníci ministerstva právo se seznamovat s obsahem spisů a evidenčních pomůcek vedených u státních zastupitelství, jakož i právo z nich požadovat opisy a výpisy.

Správa státního zastupitelství

§ 13a

(1) Úkolem správy státního zastupitelství je vytvářet státnímu zastupitelství podmínky k řádnému výkonu jeho působnosti, zejména po stránce personální, organizační, hospodářské, finanční a výchovné, a dohlížet způsobem a v mezích tímto zákonem stanovených na řádné plnění úkolů státnímu zastupitelství svěřených.

(2) Výkon správy státního zastupitelství nesmí narušovat plnění úkolů vyplývajících z jeho působnosti.

§ 13b

(1) Ústředním orgánem správy státního zastupitelství je ministerstvo.

(2) Orgány správy státního zastupitelství jsou vedoucí státní zástupci a jejich náměstci; orgány správy státního zastupitelství jednají jménem státního zastupitelství v rozsahu, v jakém správu státního zastupitelství podle tohoto zákona vykonávají.

§ 13c

(1) Správu Nejvyššího státního zastupitelství vykonává ministerstvo prostřednictvím nejvyššího státního zástupce.

(2) Správu vrchních, krajských a okresních státních zastupitelství vykonává ministerstvo přímo nebo prostřednictvím příslušných vedoucích státních zástupců; správu okresních státních zastupitelství může vykonávat též prostřednictvím krajských státních zástupců.

(3) Vedoucí státní zástupci vykonávají správu státního zastupitelství v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

(4) Náměstci vedoucích státních zástupců vykonávají správu státního zastupitelství v rozsahu určeném příslušným vedoucím státním zástupcem; u okresních státních zastupitelství po projednání s krajským státním zástupcem.

(5) Při zachování vlastní odpovědnosti mohou vedoucí státní zástupci pověřit jednotlivými úkony správy státního zastupitelství jiného státního zástupce nebo jiného zaměstnance státního zastupitelství, v jehož čele stojí.

(6) Vedoucí státní zástupci jsou za výkon správy státního zastupitelství, v jehož čele stojí, odpovědni ministerstvu; krajští státní zástupci odpovídají též za výkon jim svěřené správy okresních státních zastupitelství.

(7) Při výkonu správy státního zastupitelství jsou vedoucí státní zástupci nadřízeni státním zástupcům a ostatním zaměstnancům státního zastupitelství, v jehož čele stojí; krajští státní zástupci jsou při výkonu správy státního zastupitelství nadřízeni též okresním státním zástupcům. Vedoucí státní zástupci mohou při výkonu správy státního zastupitelství vydávat opatření, která jsou pro podřízené závazná.

§ 13d

(1) Ministerstvo vykonává správu státního zastupitelství tím, že

a) zajišťuje chod státních zastupitelství po stránce organizační, zejména stanoví s ohledem na množství vyřizovaných věcí počty státních zástupců a odborných a dalších zaměstnanců státních zastupitelství; u Nejvyššího státního zastupitelství je stanoví v dohodě s nejvyšším státním zástupcem,

b) zajišťuje způsobem stanoveným tímto zákonem chod státních zastupitelství po stránce personální,

c) zajišťuje chod státních zastupitelství po stránce finanční a hospodářské, zejména tím, že zajišťuje financování a materiální zabezpečení státních zastupitelství a provádí revize hospodářské činnosti státních zastupitelství,

d) stanoví krajským státním zastupitelstvím v rámci schváleného rozpočtu kapitoly prostředky státního rozpočtu určené na hospodaření krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství v jeho obvodu minimálně v rozsahu členění závazných ukazatelů daných zákonem o státním rozpočtu,

e) organizuje, řídí a kontroluje výkon správy stát-

ních zastupitelství prováděný vedoucími státními zástupci,

f) vyřizuje stížnosti podané podle tohoto zákona na postup státního zastupitelství (dále jen „stížnosti"),

g) stanoví metodiku výběru právních čekatelů a metodicky řídí jejich přijímání do pracovního poměru,

h) řídí a organizuje čekatelskou praxi, zejména stanoví pro každé krajské státní zastupitelství počty právních čekatelů a rozhoduje o započtení doby jiné právnické činnosti do čekatelské praxe,

i) organizuje a zajišťuje odborné závěrečné zkoušky státních zástupců (dále jen „závěrečná zkouška"),

j) organizuje a řídí odborné vzdělávání státních zástupců a ostatních zaměstnanců státních zastupitelství,

k) sleduje chod kanceláří státních zastupitelství,

l) organizuje, metodicky řídí a kontroluje zabezpečení úkolů obranného a civilního nouzového plánování, ochrany utajovaných skutečností, bezpečnosti osob a majetku, požární ochrany a úkolů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (dále jen „úkoly krizového řízení a bezpečnosti"),

m) usměrňuje a řídí využívání informačních technologií,

n) plní další úkoly při výkonu správy státního zastupitelství vyplývající z právních předpisů.

(2) Ministerstvo sleduje odbornou způsobilost státních zástupců přidělených nebo přeložených k výkonu funkce k vrchním, krajským a okresním státním zastupitelstvím. K tomuto účelu ministerstvo

a) metodicky řídí hodnocení odborné způsobilosti státních zástupců vedoucími státními zástupci,

b) sleduje hodnocení odborné způsobilosti státních zástupců a další poznatky o jejich odborné způsobilosti.

(3) Ministerstvo zřizuje Radu pro odbornou způsobilost státních zástupců a po stránce organizační, finanční a materiální zabezpečuje její činnost. Ministerstvo stanoví termíny voleb jejích členů a náhradníků z řad státních zástupců.

§ 13e

(1) Nejvyšší státní zástupce vykonává správu Nejvyššího státního zastupitelství tím, že

a) zajišťuje chod Nejvyššího státního zastupitelství po stránce personální a organizační, zejména tím, že se podílí na obsazování Nejvyššího státního zastupitelství státními zástupci, zajišťuje jeho řádné obsazení ostatními odbornými a dalšími zaměstnanci a vyřizuje personální věci státních zástupců a ostatních zaměstnanců Nejvyššího státního zastupitelství,

b) zajišťuje chod Nejvyššího státního zastupitelství po stránce hospodářské, materiální a finanční,

c) v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbá na plynulost řízení u Nejvyššího státního zastupitelství a dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců působících u tohoto státního zastupitelství,

d) vyřizuje stížnosti,

e) pečuje o další odborné vzdělávání státních zástupců a ostatních zaměstnanců Nejvyššího státního zastupitelství,

f) zajišťuje úkoly krizového řízení a bezpečnosti na Nejvyšším státním zastupitelství,

g) zajišťuje poskytování informací Nejvyšším státním zastupitelstvím podle zvláštních právních předpisů,[4a])

h) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo zvláštní právní předpisy.

(2) Nejvyšší státní zástupce prostřednictvím pokynů obecné povahy vydává vzorový organizační řád státního zastupitelství a sjednocuje a kontroluje výkon spisové služby státních zastupitelství.

(3) Nejvyšší státní zástupce pečuje o odbornou způsobilost státních zástupců přidělených nebo přeložených k výkonu funkce k Nejvyššímu státnímu zastupitelství. K tomu účelu

a) hodnotí odbornou způsobilost státních zástupců přidělených nebo přeložených k výkonu funkce k Nejvyššímu státnímu zastupitelství (§ 32a a 32b),

b) podává návrh na zahájení řízení o odborné způsobilosti státního zástupce podle § 32d,

c) vyžaduje od Justiční akademie zprávy o výsledcích odborného vzdělávání potřebné k hodnocení odborné způsobilosti státních zástupců podle písmena a).

§ 13f

(1) Vrchní státní zástupce vykonává správu vrchního státního zastupitelství tím, že

a) zajišťuje jeho chod po stránce personální a organizační, zejména tím, že předkládá návrhy na obsazení vrchního státního zastupitelství státními zástupci, zajišťuje jeho řádné obsazení odbornými a dalšími zaměstnanci a vyřizuje personální věci státních zástupců a ostatních zaměstnanců vrchního státního zastupitelství,

b) zajišťuje chod vrchního státního zastupitelství po stránce hospodářské, materiální a finanční,

c) v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbá na plynulost řízení u vrchního státního zastupitelství a dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců působících u tohoto státního zastupitelství,

d) vyřizuje stížnosti,

e) pečuje o další odbornou výchovu státních zástupců a ostatních zaměstnanců vrchního státního zastupitelství,

f) zajišťuje úkoly krizového řízení a bezpečnosti na vrchním státním zastupitelství,

g) zajišťuje poskytování informací Nejvyšším státním zastupitelstvím podle zvláštních právních předpisů,[4a])

h) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo zvláštní právní předpisy.

(2) Vrchní státní zástupce kontroluje výkon spisové služby u vrchního státního zastupitelství a u krajských státních zastupitelství v jeho obvodu.

(3) Vrchní státní zástupce pečuje o odbornou způsobilost státních zástupců přidělených nebo přeložených k výkonu funkce k vrchnímu státnímu zastupitelství. K tomu účelu

a) hodnotí odbornou způsobilost státních zástupců přidělených nebo přeložených k výkonu funkce k vrchnímu státnímu zastupitelství (§ 32a a 32b),

b) podává návrh na zahájení řízení o odborné způsobilosti státního zástupce podle § 32d,

c) vyžaduje od Justiční akademie zprávy o výsledcích odborného vzdělávání potřebné k hodnocení odborné způsobilosti státních zástupců podle písmena a).

§ 13g

(1) Krajský státní zástupce vykonává správu krajského státního zastupitelství a správu okresních státních zastupitelství v jeho obvodu tím, že

a) zajišťuje jejich chod po stránce personální a organizační, zejména tím, že předkládá návrhy na obsazení krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství státními zástupci, zajišťuje jejich řádné obsazení odbornými a dalšími zaměstnanci, vyřizuje personální věci státních zástupců a ostatních zaměstnanců krajského státního zastupitelství a v rozsahu jím stanoveném též personální věci státních zástupců a ostatních zaměstnanců okresních státních zastupitelství,

b) zajišťuje chod krajského a okresních státních zastupitelství po stránce hospodářské, materiální a finanční,

c) rozepisuje prostředky státního rozpočtu stanovené správcem kapitoly státního rozpočtu společně pro hospodaření krajského státního zastupitelství a pro hospodaření okresních státních zastupitelství minimálně v rozsahu členění závazných ukazatelů daných zákonem o státním rozpočtu nebo správcem kapitoly státního rozpočtu,

d) pro účely rozpočtových opatření a vystavování limitů plní vůči okresním státním zastupitelstvím funkci správce kapitoly státního rozpočtu,

e) v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbá na plynulost řízení u krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství, dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců působících u těchto státních zastupitelství,

f) vyřizuje stížnosti,

g) pečuje o další odborné vzdělávání státních zástupců a ostatních zaměstnanců krajského a okresních státních zastupitelství,

h) s přihlédnutím k vyjádření Justiční akademie zajišťuje výběr právních čekatelů a s vybranými uchazeči uzavírá pracovní smlouvu,

i) řídí a kontroluje čekatelskou praxi v obvodu krajského státního zastupitelství a její výkon,

j) kontroluje výkon spisové služby u krajského a okresních státních zastupitelství,

k) zajišťuje úkoly krizového řízení a bezpečnosti u krajského a okresních státních zastupitelství,

l) zajišťuje poskytování informací Nejvyšším státním zastupitelstvím podle zvláštních právních předpisů,[4a])

m) řídí a kontroluje výkon státní správy okresních státních zastupitelství prováděný okresními státními zástupci,

n) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo zvláštní právní předpisy.

(2) Krajský státní zástupce pečuje o odbornou způsobilost státních zástupců přidělených nebo přeložených k výkonu funkce ke krajskému státnímu zastupitelství. K tomu účelu

a) hodnotí odbornou způsobilost státních zástupců přidělených nebo přeložených k výkonu funkce ke krajskému státnímu zastupitelství nebo k okresnímu státnímu zastupitelství v jeho obvodu (§ 32a a 32b),

b) podává návrh na zahájení řízení o odborné způsobilosti státního zástupce podle § 32d,

c) vyžaduje od Justiční akademie zprávy o výsledcích odborného vzdělávání potřebné k hodnocení odborné způsobilosti státních zástupců podle písmena a),

d) vyžaduje od okresních státních zástupců posudky a další podklady pro hodnocení odborné způsobilosti státních zástupců okresních státních zastupitelství podle písmena a).

§ 13h

(1) Okresní státní zástupce v souladu s pokyny nadřízeného krajského zástupce vykonává správu okresního státního zastupitelství tím, že

a) se podílí na zajištění jeho chodu po stránce personální a organizační, zejména navrhuje řádné obsazení okresního státního zastupitelství státními zástupci a ostatními zaměstnanci a vyřizuje v rozsahu stanoveném nadřízeným krajským státním zástupcem personální věci státních zástupců a ostatních zaměstnanců okresního státního zastupitelství,

b) se podílí na zabezpečování chodu okresního státního zastupitelství po stránce hospodářské, materiální a finanční,

c) vyřizuje stížnosti,

d) kontroluje výkon spisové služby u okresního státního zastupitelství,

e) dohlíží na čekatelskou praxi po dobu jejího výkonu u okresního státního zastupitelství,

f) zajišťuje poskytování informací Nejvyšším státním zastupitelstvím podle zvláštních právních předpisů,[4a])

g) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo zvláštní právní předpisy.

(2) Okresní státní zástupce v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbá na plynulost řízení u okresního státního zastupitelství a dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců působících u tohoto zastupitelství.

(3) Okresní státní zástupce sleduje odbornou způsobilost státních zástupců přidělených nebo přeložených k okresnímu státnímu zastupitelství. Na základě svých poznatků zpracovává posudky a jiné podklady pro hodnocení jejich odborné způsobilosti.

§ 13i

Zjistí-li příslušný orgán správy státního zastupitelství, že státní zástupce zaviněně porušil povinnost státního zástupce nebo že svým chováním nebo jednáním ohrozil důvěru v činnost státního zastupitelství anebo jím snížil vážnost a důstojnost funkce státního zástupce, podá návrh na zahájení kárného řízení podle zvláštního právního předpisu;[5]) návrh na zahájení řízení podle zvláštního právního předpisu podá též, je-li státní zástupce nezpůsobilý k výkonu funkce podle § 26 odst. 1.

§ 13j

Orgány správy státního zastupitelství postupují při výkonu své působnosti v součinnosti se zájmovými organizacemi státních zástupců, s nimiž projednávají zejména

a) návrhy zákonů, které se podstatně dotýkají působnosti státního zastupitelství a způsobu jejího výkonu,

b) zásadní opatření týkající se organizace státního zastupitelství, postavení státních zástupců a výkonu správy státního zastupitelství.

---

[4]) § 6 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona č. 358/1993 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).

[4a]) § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

[5]) Zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců.“.

11. § 14 až 16 včetně poznámek pod čarou č. 5a) až 5d) znějí:

„§ 14

(1) Ministerstva a jiné státní orgány, orgány územní samosprávy, jakož i orgány profesní a zájmové samosprávy jsou povinny státnímu zastupitelství při výkonu jeho působnosti v konkrétní věci bez průtahů zapůjčovat spisy a doklady. Státní zástupci mají právo v mezích výkonu působnosti státního zastupitelství do zapůjčených spisů a dokladů nahlížet a pořizovat z nich opisy a výpisy.

(2) Ministerstva a jiné státní orgány, orgány územní samosprávy, jakož i orgány profesní a zájmové samosprávy jsou povinny bez průtahů vyhovět dožádáním státního zastupitelství činěným v mezích jeho působnosti a podávat mu potřebná vysvětlení. V případě, že tak stanoví zvláštní právní předpis, přísluší za vyřízení dožádání peněžité plnění.[5a])

(3) Povinnosti podle odstavců 1 a 2 se vztahují i na právnické osoby; na fyzické osoby se vztahují v rozsahu, ve kterém je jim zvláštním právním předpisem svěřen výkon státní správy nebo ve kterém vykonávají podnikatelskou činnost.

(4) Soudy jsou povinny umožnit státnímu zastupitelství při výkonu jeho působnosti nahlížet do soudních spisů a pořizovat si z nich opisy a výpisy. Pokud státní zastupitelství při výkonu své působnosti požádá soud o zapůjčení spisu, soud může jeho žádost odmítnout, jen pokud tomu brání závažné důvody.

(5) Ustanoveními odstavců 1 až 4 nejsou dotčeny povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů o ochraně utajovaných skutečností, ochrana obchodního tajemství ani ochrana zákonem uložené nebo uznané povinnosti mlčenlivosti.[5b]) Za zákonem uznanou povinnost mlčenlivosti se pro účely tohoto zákona nepovažuje taková povinnost, jejíž rozsah není vymezen zákonem, ale vyplývá z právního úkonu učiněného na základě zákona.

§ 15

(1) Pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak, je každý povinen dostavit se na výzvu ke státnímu zastupitelství a podat zde potřebné vysvětlení. O obsahu vysvětlení a o průběhu tohoto úkonu se sepíše záznam.

(2) Vysvětlení nelze požadovat o okolnostech týkajících se utajovaných skutečností chráněných zvláštním právním předpisem od toho, kdo je povinen je zachovat v tajnosti, nebo od toho, kdo by vysvětlením porušil jinou zákonem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže byl těchto povinností zproštěn tím, kdo je k tomu podle zvláštního právního předpisu oprávněn.

(3) Vysvětlení může odepřít osoba, která by tím sebe nebo osobu blízkou[5c]) vystavila nebezpečí trestního stíhání. Státní zástupce je oprávněn důvodnost odepření přezkoumat, pokud takový postup není v rozporu s účelem, pro který je vysvětlení požadováno.

(4) Kdo se dostaví na výzvu podle odstavce 1, má nárok na náhradu výdajů za podmínek a ve výši stanovených právními předpisy o cestovních náhradách a na náhradu prokázaného ušlého výdělku (dále jen „náhrada"). Náhradu poskytuje stát prostřednictvím státního zastupitelství, které výzvu vydalo. Nárok na náhradu nemá ten, kdo byl státním zastupitelstvím vyzván k podání vysvětlení v důsledku vlastního protiprávního jednání nebo výhradně v osobním zájmu.

(5) Nárok na náhradu zaniká, pokud nebyl uplatněn ve lhůtě 3 dnů osobou, která se ke státnímu zastupitelství na výzvu podle odstavce 1 dostavila; o tom musí být tato osoba poučena.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 se nepoužijí, pokud se na postup státního zastupitelství při požadování vysvětlení vztahuje zvláštní právní předpis.[5d])

§ 16

(1) Tomu, kdo bez dostatečné omluvy nevyhoví výzvě státního zastupitelství podle § 15 odst. 1, může státní zastupitelství uložit pořádkovou pokutu až do výše 50 000 Kč, popřípadě může nařídit jeho předvedení. Pořádkovou pokutu je možno uložit opakovaně.

(2) Proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížnost lze podat u státního zastupitelství, které pořádkovou pokutu uložilo, ve lhůtě 3 dnů od doručení písemného rozhodnutí o uložení pokuty. Jestliže státní zastupitelství stížnosti samo nevyhoví, předloží ji bezodkladně k rozhodnutí nejblíže vyššímu státnímu zastupitelství nebo nejvyššímu státnímu zástupci, uložilo-li pořádkovou pokutu Nejvyšší státní zastupitelství.

(3) Na oznamování rozhodnutí o pořádkové pokutě, běh lhůt, určení náležitostí písemného vyhotovení takového rozhodnutí, rozhodování o stížnosti proti němu a na předvedení osoby se jinak užijí přiměřeně ustanovení trestního řádu.

(4) Pravomocné rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty je vykonatelné uplynutím lhůty k plnění. Výkon rozhodnutí provede na návrh státního zastupitelství, které o uložení pokuty rozhodlo v prvním stupni, soud podle občanského soudního řádu. Výnos pokut je příjmem státního rozpočtu České republiky.

(5) Nevyhoví-li výzvě podle § 15 odst. 1 příslušník ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru v činné službě, státní zastupitelství může přenechat jeho kázeňské potrestání příslušnému veliteli, náčelníku nebo řediteli. Nevyhoví-li takové výzvě osoba, která je ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, státní zastupitelství ji může přenechat řediteli věznice nebo vazební věznice k uložení pořádkového opatření nebo ke kázeňskému potrestání. Příslušný velitel, náčelník nebo ředitel je povinen o výsledku státní zastupitelství vyrozumět. Obdobně se postupuje v případě osob, které podléhají kárné odpovědnosti podle zvláštních právních předpisů.

[5a]) Například § 15 odst. 9 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 2/1998 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 167/2000 Sb. a zákona č. 258/2000 Sb.

[5b]) Například § 24 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 302/1993 Sb., zákona č. 315/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 255/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 323/1996 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 218/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 271/2001 Sb. a zákona č. 320/2001 Sb., a § 7 zákona č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 15/1998 Sb. a zákona č. 159/2000 Sb.

[5c]) § 116 občanského zákoníku.

[5d]) Například trestní řád.".

12. Za § 16 se vkládají nové § 16a a 16b, které včetně nadpisů a poznámky pod čarou č. 5e) znějí:

„§ 16a

Přijímání a vyřizování podání

(1) Podání se posuzuje podle jeho obsahu; lze je učinit písemně, telegraficky, telefaxem, dálnopisem, prostředky elektronické pošty nebo ústně do protokolu.

(2) Z podání musí být patrno, kdo je podává, v jaké věci, jaké jsou jeho důvody a čeho se ten, kdo je učinil, po státním zastupitelství domáhá. Nemá-li podání některou z uvedených náležitostí a není-li ani

po upozornění ve stanovené lhůtě tím, kdo podání učinil, doplněno, státní zastupitelství je bez opatření založí. Anonymní podání se přešetřují jen tehdy, pokud obsahují dostatečné údaje pro to, aby jejich obsah bylo možno prověřit; jinak se podání bez opatření založí.

(3) Není-li k vyřízení podání příslušné státní zastupitelství, jemuž bylo podání učiněno, a z obsahu podání vyplývá, že k jeho vyřízení je příslušné jiné státní zastupitelství, postoupí podání tomuto státnímu zastupitelství a toho, kdo podání podal, o tom vyrozumí.

(4) Není-li vyřízení podání v působnosti státního zastupitelství a k jeho vyřízení je příslušný jiný státní orgán, státní zastupitelství, jemuž bylo učiněno, neprodleně podání zašle tomu, kdo je učinil, a vyrozumí ho podle povahy věci o tom, na koho se má obrátit. Jestliže z obsahu podání příslušnost nevyplývá a jeho obsah zjevně nesouvisí s činností státního zastupitelství, státní zastupitelství o tom vyrozumí toho, kdo podání učinil, a podání založí.

(5) Obsahuje-li podání potřebné náležitosti a jeho vyřízení je v působnosti státního zastupitelství, jemuž bylo učiněno, státní zastupitelství jeho důvodnost přezkoumá. Zjistí-li porušení zákona nebo jiného právního předpisu, přijme v rámci své působnosti příslušná opatření ke zjednání nápravy.

(6) Po přezkoumání důvodnosti podání je státní zastupitelství povinno o způsobu vyřízení vyrozumět nejpozději do 2 měsíců od doručení podání nebo jeho vrácení vyšším státním zastupitelstvím toho, kdo je učinil; tuto lhůtu lze překročit jen tehdy, pokud v jejím průběhu nelze získat podklady potřebné pro vyřízení podání, o tom je potřeba toho, kdo podání učinil, písemně vyrozumět.

(7) Není-li ten, kdo podání učinil, se způsobem vyřízení spokojen, může požádat o přezkoumání vyřízení podání nejblíže vyšší státní zastupitelství, jehož rozhodnutí v téže věci je konečné. O tom je třeba toho, kdo podání podal, vždy poučit. Pokud žádost o přezkoumání postupu státního zastupitelství obsahuje nové skutečnosti, jež by samy o sobě nebo ve spojení s jinými mohly odůvodnit jiné posouzení věci, nejblíže vyšší státní zastupitelství vrátí věc nižšímu státnímu zastupitelství k opětovnému přezkoumání.

(8) Ustanovení odstavců 1 až 7 se nepoužijí na podání činěná státnímu zastupitelství podle zvláštního právního předpisu.[5e])

§ 16b

Stížnosti

(1) Každý je oprávněn podat stížnost na průtahy při plnění úkolů státního zastupitelství nebo na nevhodné chování státních zástupců a ostatních zaměstnanců státního zastupitelství.

(2) K vyřízení stížnosti je příslušný vedoucí státní zástupce, který je nadřízen státnímu zástupci, proti němuž stížnost směřuje; je též příslušný k vyřízení stížnosti směřující proti zaměstnanci státního zastupitelství, v jehož čele stojí. K vyřízení stížnosti směřující proti nejvyššímu státnímu zástupci je příslušný ministr spravedlnosti. Stížnost se podává u toho, kdo je příslušný k jejímu vyřízení.

(3) Ten, kdo je příslušný k vyřízení stížnosti, je povinen přešetřit skutečnosti ve stížnosti uvedené; vyžaduje-li to řádné prošetření stížnosti, vyslechne stěžovatele, osoby, proti nimž stížnost směřuje, popřípadě požádá o vyjádření další osoby, které mohou přispět k objasnění věci. Pokud byla stížnost shledána důvodnou nebo částečně důvodnou, sdělí stěžovateli v rámci vyrozumění o vyřízení stížnosti, jaká opatření byla přijata pro odstranění zjištěných závad.

(4) Je-li v téže věci podána stejným stěžovatelem další stížnost, aniž by obsahovala nové skutečnosti, stížnost se bez dalšího šetření založí a stěžovatel se již nevyrozumívá; na to je třeba stěžovatele v odpovědi na předchozí stížnost upozornit.

(5) Na podávání a vyřizování stížností se jinak použijí ustanovení upravující podání státnímu zastupitelství s tím, že k přezkoumání vyřízení stížnosti je příslušný vedoucí státní zástupce nadřízený vedoucímu státnímu zástupci, který stížnost vyřizoval, a pokud stížnost vyřizoval nejvyšší státní zástupce nebo ministerstvo, ministr spravedlnosti.

[5e]) Například trestní řád, zákon č. 85/1990 Sb., o právu petičním, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 101/2000 Sb. a zákona č. 159/2000 Sb.“.

13. V § 17 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 5f) zní:

„(1) Státním zástupcem může být jmenován státní občan České republiky, který je způsobilý k právním úkonům, bezúhonný, ke dni jmenování dosáhl věku nejméně 25 let, získal vysokoškolské vzdělání studiem magisterského studijního programu v oblasti práva na vysoké škole v České republice,[5f]) úspěšně složil závěrečnou zkoušku, jeho morální vlastnosti dávají záruku, že bude funkci řádně zastávat, a souhlasí se svým jmenováním do funkce státního zástupce a s přidělením k určitému státnímu zastupitelství.

[5f]) § 46 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. 210/2000 Sb. a zákona č. 147/2001 Sb.“.

14. V § 17 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Podmínku bezúhonnosti nesplňuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen za trestný čin, jestliže se na něj podle zvláštního právního předpisu nebo rozhod-

nutí prezidenta republiky nehledí, jako by nebyl odsouzen.“.

15. § 18 až 22 včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 5g) a 5h) znějí:

„§ 18

(1) Funkce státního zástupce vzniká jmenováním.

(2) Státního zástupce jmenuje na návrh nejvyššího státního zástupce ministr spravedlnosti na dobu časově neomezenou.

(3) Státní zástupce skládá po svém jmenování do rukou ministra spravedlnosti tento slib: „Slibuji na svou čest a svědomí, že budu při ochraně veřejného zájmu postupovat vždy v souladu s Ústavou a zákony České republiky, jakož i mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, budu respektovat lidská práva, základní svobody a lidskou důstojnost a zachovávat mlčenlivost o věcech, které se dozvím v souvislosti s výkonem funkce státního zástupce, a to i po skončení výkonu této funkce. Při výkonu funkce státního zástupce i v soukromém životě budu chránit důstojnost svého povolání.“ Odepření slibu nebo složení slibu s výhradou má za následek zánik funkce státního zástupce.

(4) Pracovní poměr státního zástupce se zakládá k České republice jmenováním do funkce státního zástupce a vzniká po složení slibu podle odstavce 3 dnem, který je stanoven k nástupu výkonu této funkce. Nestanoví-li tento zákon jinak, vykonává práva a povinnosti z pracovního poměru státní zastupitelství, k němuž je státní zástupce přidělen k výkonu funkce.

(5) Pracovní poměr státního zástupce končí dnem zániku funkce státního zástupce.

(6) Pracovní poměr státních zástupců se řídí zákoníkem práce, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(7) Platové poměry státních zástupců upravuje zvláštní právní předpis.

Přidělení k výkonu funkce a jeho změny

§ 19

(1) Státního zástupce přidělí k výkonu funkce k určitému státnímu zastupitelství ministr spravedlnosti na základě jeho předchozího souhlasu. Dodatečné odvolání tohoto souhlasu má za následek zánik funkce, nelze-li státního zástupce s jeho souhlasem přidělit k jinému státnímu zastupitelství.

(2) Ministr spravedlnosti může státního zástupce přeložit s jeho souhlasem nebo na jeho žádost k jinému státnímu zastupitelství téhož nebo vyššího stupně; nestanoví-li tento zákon jinak, ke státnímu zastupitelství nižšího stupně může ministr spravedlnosti přeložit státního zástupce jen na jeho žádost. Žádost o přeložení podává státní zástupce prostřednictvím nejvyššího státního zástupce, který k žádosti připojí své stanovisko. Státní zástupce může až do dne rozhodnutí ministra spravedlnosti o změně svého přidělení žádost vzít zpět. Při překládání státních zástupců ke státnímu zastupitelství vyššího stupně se přihlíží též k hodnocení jejich odborné způsobilosti.

(3) Nelze- li řádný výkon působnosti státního zastupitelství zajistit postupem podle odstavců 1 a 2, může ministr spravedlnosti po vyjádření vedoucího státního zástupce státního zastupitelství, k němuž je státní zástupce přidělen, přeložit státního zástupce i bez jeho souhlasu nebo žádosti k jinému státnímu zastupitelství, dojde-li zákonem ke změně v organizaci státního zastupitelství nebo změně obvodů státních zastupitelství.

(4) Podle odstavce 3 lze státního zástupce přeložit pouze k jinému státnímu zastupitelství téhož stupně v rámci obvodu státního zastupitelství o jeden stupeň vyššího anebo ke státnímu zastupitelství o jeden stupeň nižšímu v rámci obvodu státního zastupitelství, k němuž je státní zástupce přidělen k výkonu funkce. Přeložit státního zástupce podle odstavce 3 lze pouze do 6 měsíců od účinnosti zákona, který zakládá důvod pro toto rozhodnutí; z téhož důvodu nelze státního zástupce přeložit opakovaně. Při překládání podle odstavce 3 se přihlédne také k osobním a rodinným poměrům státního zástupce a k hodnocení jeho odborné způsobilosti.

(5) Státnímu zástupci, který byl přeložen k výkonu funkce k jinému státnímu zastupitelství podle odstavce 3, zůstává zachován plat, který by mu jinak podle zvláštního právního předpisu příslušel, pokud mu přeložením nevznikne nárok na plat vyšší.

(6) Proti rozhodnutí ministra spravedlnosti podle odstavce 3 lze podat podle zvláštního právního předpisu[5g]) opravný prostředek k Nejvyššímu soudu.

§ 19a

(1) Státní zástupce může být v zájmu řádného zajištění úkolů státního zastupitelství se svým souhlasem dočasně přidělen k výkonu funkce státního zástupce k jinému státnímu zastupitelství na dobu nejdéle 3 let nebo k jinému orgánu nebo organizaci na dobu nejdéle jednoho roku. Státní zástupce může být se svým souhlasem v zájmu využití zkušeností nebo prohloubení odborných znalostí dočasně přidělen k ministerstvu nebo k Justiční akademii na dobu nejdéle jednoho roku.

(2) O dočasném přidělení k jinému státnímu zastupitelství rozhoduje vedoucí státní zástupce státního zastupitelství, které je ve vztahu k oběma příslušným státním zastupitelstvím nejblíže vyšší. V případě dočasného přidělení k Nejvyššímu státnímu zastupitelství rozhoduje nejvyšší státní zástupce. V ostatních případech rozhoduje ministr spravedlnosti po projednání

s nejvyšším státním zástupcem a v případě dočasného přidělení k jinému orgánu nebo organizaci též na základě jejich souhlasu nebo žádosti. Součástí rozhodnutí je i určení doby dočasného přidělení, kterou nelze bez souhlasu státního zástupce prodlužovat.

(3) Státní zástupce dočasně přidělený k jinému státnímu zastupitelství má po dobu přidělení právo na

a) zajištění přiměřeného ubytování na náklady státu v sídle státního zastupitelství, ke kterému byl dočasně přidělen, nelze-li po něm oprávněně požadovat, aby denně konal k výkonu funkce u tohoto státního zastupitelství cestu z místa svého bydliště,

b) náhradu za používání jiného než služebního silničního motorového vozidla k cestě z místa svého bydliště ke státnímu zastupitelství, k němuž byl dočasně přidělen, a zpět, bylo-li to dohodnuto; výše této náhrady se řídí právními předpisy upravujícími náhrady za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách konaných zaměstnanci v pracovním poměru,

c) náhradu prokázaných jízdních výdajů vynaložených na cestu z místa svého bydliště ke státnímu zastupitelství, k němuž byl dočasně přidělen, a zpět, nemá-li za vykonanou cestu právo na náhradu podle písmena b).

(4) Ustanovení odstavce 3 platí obdobně, byl-li státní zástupce podle tohoto zákona dočasně přidělen k ministerstvu, k Justiční akademii nebo k jinému orgánu anebo organizaci v České republice.

§ 20

Pracovní pohotovost

(1) Státnímu zástupci může být vedoucím státním zástupcem nařízena pracovní pohotovost v rozsahu nejvýše 600 hodin v kalendářním roce k plnění úkolů, k nimž je státní zastupitelství podle zákona příslušné, pokud jejich provedení nesnese odkladu. Při nařizování pracovní pohotovosti vedoucí státní zástupce dbá na rovnoměrné zatížení všech státních zástupců.

(2) Po dobu pracovní pohotovosti je státní zástupce povinen zdržovat se podle rozhodnutí vedoucího státního zástupce na pracovišti, v místě bydliště nebo na jiném vhodném místě.

§ 21

Zánik funkce státního zástupce

(1) Funkce státního zástupce zaniká dnem

a) ve kterém měl státní zástupce složit slib, pokud složení slibu odepřel nebo jej složil s výhradou,

b) ve kterém po svém jmenování státní zástupce dodatečně odvolal souhlas s prvým přidělením, pokud ho nelze s jeho souhlasem přidělit k jinému státnímu zastupitelství,

c) k němuž státní zástupce pozbyl státní občanství České republiky,

d) k němuž byl státní zástupce jmenován soudcem, zvolen poslancem nebo senátorem Parlamentu České republiky anebo členem zastupitelstva územního samosprávného celku,

e) k němuž státnímu zástupci vznikla funkce ve veřejné správě,

f) 31. prosince kalendářního roku, v němž státní zástupce dosáhne věku 65 let,

g) úmrtí státního zástupce nebo dnem právní moci rozhodnutí o jeho prohlášení za mrtvého.

(2) Funkce státního zástupce dále zaniká dnem právní moci rozhodnutí

a) kterým byl státní zástupce zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo kterým byla jeho způsobilost k právním úkonům omezena,

b) kterým byl státní zástupce odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně nebo odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro trestný čin spáchaný z nedbalosti,

c) kterým bylo zjištěno, že státní zástupce je z důvodu uvedeného v § 26 odst. 1 nezpůsobilý k výkonu funkce státního zástupce,

d) kterým bylo zjištěno, že státní zástupce není odborně způsobilý vykonávat funkci,

e) o uložení kárného opatření odvolání z funkce státního zástupce.

(3) Státní zástupce se může vzdát funkce písemným oznámením ministru spravedlnosti; funkce státního zástupce zaniká uplynutím 2 kalendářních měsíců následujících po měsíci, v němž oznámení státního zástupce o tom, že se funkce státního zástupce vzdává, bylo ministru spravedlnosti doručeno.

§ 22

Dočasné zproštění výkonu funkce

(1) Ministr spravedlnosti dočasně zprostí výkonu funkce státního zástupce, byl-li dočasně přidělen k ministerstvu nebo Justiční akademii podle § 19a odst. 1, a to na dobu tohoto dočasného přidělení.

(2) Ministr spravedlnosti může dočasně zprostit výkonu funkce státního zástupce,

a) který je trestně stíhán, a to do pravomocného skončení trestního stíhání,

b) je-li kárně stíhán a bylo navrženo jeho odvolání z funkce, a to na dobu do pravomocného skončení kárného stíhání,

c) bylo-li z důvodu uvedeného v § 26 odst. 1 zahájeno řízení o jeho nezpůsobilosti vykonávat funkci státního zástupce, a to na dobu do pravomocného skončení tohoto řízení.

(3) K dočasnému zproštění výkonu funkce stát-

ního zástupce dojde dnem, v němž bylo státnímu zástupci doručeno rozhodnutí o dočasném zproštění, není-li v rozhodnutí uveden den pozdější.

(4) Po dobu dočasného zproštění výkonu funkce podle odstavce 1 přísluší státnímu zástupci jeho dosavadní plat podle zvláštního právního předpisu.[5h])

[5g]) § 250l a násl. občanského soudního řádu.

[5h]) Zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 155/2000 Sb. a zákona č. 14/2002 Sb.".

16. § 23 až 26 včetně nadpisu části sedmé a poznámek pod čarou č. 5i) až 5k) znějí:

„ČÁST SEDMÁ
POSTAVENÍ STÁTNÍCH ZÁSTUPCŮ

§ 23

(1) Státní zástupce výkonem své funkce zajišťuje působnost státního zastupitelství; jím provedené úkony jsou považovány za úkony státního zastupitelství.

(2) Odpovědnost za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem státního zastupitelství se řídí zvláštním právním předpisem.[5i])

§ 24

(1) Státní zástupce je při výkonu své funkce povinen odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví; zejména je povinen postupovat svědomitě, odpovědně, nestranně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů. Jakýkoli vnější zásah nebo jiný vliv, jehož důsledkem by mohlo být porušení některé z těchto povinností, musí odmítnout.

(2) Státní zástupce je při výkonu své funkce, ve svém osobním životě i při výkonu svých politických práv povinen vystříhat se všeho, co by mohlo vzbuzovat důvodné pochybnosti o dodržování povinností uvedených v odstavci 1, ohrozit vážnost funkce státního zástupce nebo vážnost státního zastupitelství anebo ohrozit důvěru v nestranný výkon působnosti státního zastupitelství nebo státního zástupce. Státní zástupce zejména

a) ve výkonu své funkce se nesmí nechat ovlivnit zájmy politických stran, veřejným míněním nebo sdělovacími prostředky,

b) svoji funkci musí vykonávat nezaujatě a bez ekonomických, sociálních, rasových, etnických, sexuálních, náboženských nebo jiných předsudků a ve vztahu k osobám, s nimiž při výkonu své funkce jedná, se musí zdržet projevů osobních sympatií, náklonnosti nebo negativních postojů,

c) nesmí umožnit, aby funkce státního zástupce byla zneužita k prosazování soukromých zájmů,

d) musí odpovědně přistupovat ke správě vlastního majetku i majetku, jehož správa mu byla svěřena, uzavírat jen takové závazky, jejichž plnění není na újmu řádného výkonu funkce státního zástupce, a svoje finanční záležitosti uspořádat tak, aby jich nemohlo být využíváno k nepřípustnému ovlivňování jeho osoby v souvislosti s výkonem funkce státního zástupce,

e) nesmí působit jako rozhodce nebo zprostředkovatel řešení právního sporu, zastupovat účastníky soudního řízení nebo působit jako zmocněnec poškozeného nebo zúčastněné osoby v soudním nebo správním řízení, s výjimkou zákonného zastoupení nebo případů, ve kterých takový postup umožňuje zvláštní právní předpis, anebo případů, v nichž půjde o zastupování dalšího účastníka řízení, v němž je účastníkem i sám státní zástupce.

(3) Státní zástupce je povinen se soustavně vzdělávat a prohlubovat své znalosti pro řádný výkon funkce. Zejména je povinen účastnit se odborného vzdělávání v Justiční akademii, odborné přípravy organizované státním zastupitelstvím a podrobit se zákonem stanoveným způsobem hodnocení a posouzení svých odborných znalostí a vědomostí.

(4) Státní zástupce je povinen zachovávat náležitou úctu k ostatním státním zástupcům, jiným osobám vykonávajícím právnické povolání, k ostatním zaměstnancům státního zastupitelství a dalším osobám, s nimiž při výkonu své funkce jedná; je povinen zejména zdržet se nepřiměřené veřejné kritiky státního zastupitelství a výkonu jeho působnosti, jiných státních zástupců, soudců, advokátů a notářů.

(5) Státní zástupce přispívá svými znalostmi a schopnostmi při odborné přípravě a při odborném vzdělávání státních zástupců, soudců, právních a justičních čekatelů a dalších zaměstnanců státního zastupitelství a soudů organizovaném Justiční akademií, ministerstvem, státním zastupitelstvím nebo soudy. Nebrání-li tomu jeho povinnosti při výkonu funkce, může státní zástupce přispívat svými znalostmi též při odborné přípravě zejména advokátů a advokátních koncipientů.

(6) Státní zástupce nesmí zastávat žádnou jinou placenou funkci ani vykonávat jinou výdělečnou činnost s výjimkou správy vlastního majetku a činnosti vědecké, pedagogické, literární, publicistické, umělecké, překladatelské a činnosti v poradních orgánech ministerstva, vlády a v orgánech komor Parlamentu,[5j]) za předpokladu, že tyto činnosti jsou slučitelné s požadavky na řádný výkon funkce státního zástupce.

(7) Pokud byl státní zástupce pověřen jednotlivým úkonem správy státního zastupitelství, je povinen svěřený úkon odpovědně vykonat.

§ 25

(1) Státní zástupce je povinen zachovat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděl v souvislosti s výkonem své funkce, a to i po skončení výkonu funkce státního zástupce.

(2) Pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak,[5k]) může státního zástupce zprostit mlčenlivosti z vážných důvodů nejvyšší státní zástupce; nejvyššího státního zástupce zprošťuje povinnosti mlčenlivosti ministr spravedlnosti.

§ 26

Nezpůsobilost k výkonu funkce státního zástupce

(1) Státní zástupce není způsobilý k výkonu funkce státního zástupce, jestliže

a) mu nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje vykonávat funkci státního zástupce,

b) byl pravomocně odsouzen za trestný čin a takové odsouzení nevedlo k zániku funkce státního zástupce, jestliže čin, za který byl odsouzen, svou povahou zpochybňuje důvěryhodnost jeho dalšího setrvání ve funkci státního zástupce.

(2) Státní zástupce není rovněž způsobilý k výkonu funkce státního zástupce, jestliže řádný výkon funkce znemožňuje jeho nedostatečná odborná způsobilost.

[5i]) Zákon č. 82/1998 Sb.

[5j]) § 49 odst. 6 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).

[5k]) Například § 46 odst. 5 písm. h) zákona č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 164/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb. a zákona č. 363/2000 Sb.“.

17. § 27 až 32 znějí:

„§ 27

Státní zástupce je odpovědný za kárné provinění.

§ 28

Kárným provině ním je zaviněné porušení povinností státního zástupce, zaviněné chování nebo jednání státního zástupce, jímž ohrožuje důvěru v činnost státního zastupitelství nebo snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce.

§ 29

Odpovědnost státního zástupce za kárné provinění zaniká, nebyl-li do 2 let od jeho spáchání podán návrh na zahájení kárného řízení.

§ 30

(1) Za kárné provinění lze státnímu zástupci uložit podle závažnosti kárného provinění některé z těchto kárných opatření:

a) důtku,

b) snížení platu až o 25 % na dobu nejdéle 6 měsíců a při opětovném kárném provinění, jehož se státní zástupce dopustil v době před zahlazením kárného postihu, na dobu nejdéle 1 roku,

c) odvolání z funkce.

(2) Od uložení kárného opatření lze upustit, pokud projednání kárného provinění státního zástupce je postačující.

(3) Drobné nedostatky a poklesky může vedoucí státní zástupce státnímu zástupci písemně vytknout, aniž by podal návrh na zahájení kárného řízení.

§ 31

Kárné řízení se státními zástupci upravuje zvláštní právní předpis.[5])

§ 32

Podle zvláštního právního předpisu uvedeného v § 31 se postupuje také v případě, že

a) státnímu zástupci nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje vykonávat jeho funkci [§ 26 odst. 1 písm. a)],

b) státní zástupce byl pravomocně odsouzen za trestný čin a takové odsouzení nevedlo k zániku funkce, jestliže čin, za který byl státní zástupce odsouzen, svou povahou zpochybňuje důvěryhodnost jeho dalšího setrvání ve funkci státního zástupce [§ 26 odst. 1 písm. b)].“.

18. Za část osmou se vkládá nová část devátá, která včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 5l) a 5m) zní:

„ČÁST DEVÁTÁ

ODBORNÁ ZPŮSOBILOST K VÝKONU FUNKCE STÁTNÍHO ZÁSTUPCE

Hodnocení odborné způsobilosti

§ 32a

(1) Odborná způsobilost státních zástupců přidělených nebo přeložených k výkonu funkce ke krajským a okresním státním zastupitelstvím se zhodnotí, jakmile uplyne doba 36 měsíců od jejich nástupu do funkce státního zástupce.

(2) Odborná způsobilost státních zástupců přidělených nebo přeložených k výkonu funkce k vrchním státním zastupitelstvím nebo k Nejvyššímu státnímu zastupitelství, jakož i státních zástupců přidělených nebo přeložených k výkonu funkce ke krajským a okresním státním zastupitelstvím, u nichž uplynula od nástupu do funkce státního zástupce doba uvedená v odstavci 1, se hodnotí vždy po uplynutí 60 měsíců od nástupu do funkce nebo od předchozího zhodnocení jejich odborné způsobilosti.

(3) Do dob uvedených v odstavcích 1 a 2 se započítává dovolená na zotavenou. Nevykonával-li státní zástupce svou funkci z důvodu překážek v práci na jeho straně nebo omluvené nepřítomnosti v práci anebo z jiných vážných důvodů, započítávají se mu do dob uvedených v odstavcích 1 a 2 nejvýše v rozsahu 3 měsíců v kalendářním roce; tyto doby však lze tímto způsobem prodloužit nejdéle o 24 měsíců.

(4) Při hodnocení se přihlíží zejména k odborným znalostem, pracovním výsledkům, organizačním schopnostem a charakterovým vlastnostem státních zástupců, poznatkům z provádění dohledu, jakož i k činnostem, které státní zástupci vykonávají nad rámec běžných pracovních povinností k zajištění úkolů státního zastupitelství. Odborná způsobilost státního zástupce se hodnotí zejména podle následujících hledisek:

a) jaká je úroveň znalostí zákonů a jiných právních předpisů použitých při činnosti státního zástupce,
b) jaká je schopnost aplikovat jeho vědomosti a znalosti při činnosti státního zástupce,
c) jaká je úroveň teoretických znalostí a znalosti judikatury vztahující se k činnosti státního zastupitelství,
d) jaká je jeho schopnost organizovat svoji práci a činnost státního zastupitelství,
e) zda vykonává publikační, vědeckou a pedagogickou činnost a jakou,
f) jaké jsou výsledky odborného vzdělávání státního zástupce, a to především na základě zprávy o výsledcích jeho odborného vzdělávání vypracované Justiční akademií.

(5) Odborná způsobilost státního zástupce může být vyhodnocena jako výtečná, vyhovující nebo nevyhovující.

§ 32b

(1) Odbornou způsobilost státních zástupců hodnotí

a) krajský státní zástupce, jde-li o státního zástupce krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství v jeho obvodu,
b) vrchní státní zástupce, jde-li o státního zástupce vrchního státního zastupitelství,
c) nejvyšší státní zástupce, jde-li o státního zástupce Nejvyššího státního zastupitelství.

(2) Vedoucího státního zástupce hodnotí jemu nadřízený vedoucí státní zástupce; nejvyšší státní zástupce hodnocení nepodléhá.

(3) Odborná způsobilost státních zástupců musí být příslušnými vedoucími státními zástupci zhodnocena nejpozději do 3 měsíců po uplynutí dob uvedených v § 32a odst. 1 a 2, nebrání-li tomu vážné důvody. S vyhodnocením své odborné způsobilosti musí být státní zástupce seznámen nejpozději do 15 dnů poté, co bylo příslušným vedoucím státním zástupcem uzavřeno.

(4) Byla-li odborná způsobilost státního zástupce vyhodnocena jako nevyhovující, příslušný vedoucí státní zástupce nejpozději do 1 měsíce ode dne, kdy bylo hodnocení státního zástupce uzavřeno, podá návrh na zahájení řízení o odborné způsobilosti státního zástupce podle § 32d.

§ 32c

Rada pro odbornou způsobilost státních zástupců

(1) Rada pro odbornou způsobilost státních zástupců (dále jen „Rada") rozhoduje o návrzích na posouzení odborné způsobilosti státních zástupců.

(2) Rada má 9 členů a tvoří ji státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství, zvolený státními zástupci Nejvyššího státního zastupitelství, dále státní zástupce, zvolený státními zástupci každého z vrchních státních zastupitelství z jejich řad, a 2 státní zástupci určení losem ze státních zástupců navržených krajskými státními zastupitelstvími; členy Rady jsou dále soudce, navržený Soudcovskou radou Nejvyššího soudu, advokát, navržený Českou advokátní komorou, a 2 odborníci z oblasti trestního práva, navržení děkany právnických fakult vysokých škol se sídlem v České republice.

(3) Nemůže-li se člen Rady zúčastnit jejího jednání, zastupuje ho jeho náhradník. Náhradníky jsou za člena Rady zvoleného ze státních zástupců Nejvyššího státního zastupitelství a za členy Rady zvolené ze státních zástupců vrchních státních zastupitelství státní zástupci zvolení těmito orgány obdobně jako členové Rady, za státní zástupce krajských státních zastupitelství další státní zástupci navržení krajskými státními zastupitelstvími v pořadí určeném losem, za soudce další soudce navržený Soudcovskou radou Nejvyššího soudu, za advokáta Českou advokátní komorou navržený advokát, a za odborníky z oblasti trestního práva další odborníci navržení děkany právnických fakult vysokých škol se sídlem v České republice.

(4) Členové a náhradníci Rady ze státních zástupců Nejvyššího státního zastupitelství, členové a náhradníci Rady ze státních zástupců vrchních státních zastupitelství a státní zástupci navrhovaní do Rady

krajskými státními zastupitelstvími jsou voleni shromážděními státních zástupců těchto státních zastupitelství v rovných, přímých a tajných volbách. Volit, být voleni a podávat návrhy na členy a náhradníky Rady mají právo všichni státní zástupci přidělení nebo přeložení k výkonu funkce na státním zastupitelství, na němž jsou volby konány. Každý státní zástupce může hlasovat pouze pro jednoho z navržených kandidátů.

(5) Ve volbách konaných shromážděním státních zástupců Nejvyššího státního zastupitelství a shromážděními státních zástupců vrchních státních zastupitelství je státní zástupce, který získal největší počet hlasů, zvolen členem Rady a státní zástupce, který se umístil na následujícím místě, je zvolen jeho náhradníkem. Ve volbách konaných shromážděními státních zástupců krajských státních zastupitelství je navržen za člena Rady státní zástupce, který získal největší počet hlasů. V případě rovnosti hlasů se rozhodne o pořadí losem.

(6) Shromáždění státních zástupců k volbám členů a náhradníků Rady svolává příslušný vedoucí státní zástupce na základě termínu konání voleb stanoveného ministerstvem.

(7) Námitky proti platnosti voleb podle odstavců 4 a 5 mohou být podány do skončení shromáždění státních zástupců svolaného k provedení volby; o námitkách rozhodne s konečnou platností toto shromáždění, jakýkoliv přezkum jeho rozhodnutí je vyloučen.

(8) Členy Rady a jejich náhradníky z řad soudců, advokátů a odborníků z oblasti práva jmenuje ministr spravedlnosti na návrh trestního kolegia Nejvyššího soudu, České advokátní komory nebo právnických fakult vysokých škol se sídlem na území České republiky; členy Rady a jejich náhradníky z řad státních zástupců navržených krajskými státními zastupitelstvími jmenuje na základě výsledků jím provedeného losování. Odborníci z oblasti trestního práva, které navrhují za členy Rady a jejich náhradníky děkani právnických fakult vysokých škol se sídlem v České republice, nesmí být současně soudci, státními zástupci nebo advokáty.

(9) Funkční období členů Rady a jejich náhradníků trvá 3 roky od jejich zvolení nebo jmenování.

(10) Státní zástupce zvolený za člena Rady ze státních zástupců Nejvyššího státního zastupitelství je předsedou Rady. Státní zástupci zvolení za členy Rady ze státních zástupců vrchních státních zastupitelství jsou místopředsedy Rady. Náhradníkům nepřísluší vykonávat tyto funkce.

(11) Rada může jednat a rozhodovat za přítomnosti nejméně 7 svých členů nebo jejich náhradníků. Člena Rady, který se nemůže z vážných důvodů účastnit projednání a rozhodnutí věci, zastupuje jeho náhradník. K přijetí rozhodnutí je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů nebo jejich náhradníků. Členové Rady a jejich náhradníci jsou si při rozhodování rovni.

(12) Členové Rady a jejich náhradníci jsou při výkonu funkce v Radě nezávislí a jsou při rozhodování vázáni pouze právním řádem České republiky. Jsou povinni rozhodovat bez průtahů, nestranně a spravedlivě a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem.

(13) Funkce člena nebo náhradníka člena Rady zaniká dnem, kdy člen nebo náhradník přestal splňovat předpoklady pro zvolení, navržení nebo jmenování do této funkce.

Řízení ve věcech odborné způsobilosti státních zástupců

§ 32d

(1) Řízení se zahajuje jen na návrh podaný příslušným vedoucím státním zástupcem (§ 32b odst. 1 a 2) za podmínek uvedených v § 32b odst. 4.

(2) Účastníky řízení jsou

a) státní zástupce, o jehož odbornou způsobilost jde,
b) ministr spravedlnosti,
c) vedoucí státní zástupce, který podal návrh.

(3) Účastníci mohou být v řízení zastoupeni.

§ 32e

(1) Člen Rady a jeho náhradník jsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci, jestliže se zřetelem na poměr ke státnímu zástupci, o jehož odbornou způsobilost jde, nebo k zástupcům účastníků je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.

(2) O vyloučení člena Rady nebo jeho náhradníka rozhoduje Rada; člen Rady nebo jeho náhradník, jehož se rozhodování o vyloučení týká, nehlasuje.

(3) Vyloučeného člena Rady zastupuje jeho náhradník. Byl-li vyloučen také náhradník, Rada věc projedná a rozhodne bez jeho přítomnosti.

§ 32f

(1) Při posuzování odborné způsobilosti státního zástupce Rada zkoumá úroveň jeho teoretických vědomostí, znalost zákonů a jiných právních předpisů, znalost judikatury publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek a ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu, schopnost aplikovat vědomosti a znalosti při výkonu působnosti státního zastupitelství, publikační, vědeckou a pedagogickou činnost a další okolnosti vypovídající o tom, zda má dostatečné odborné znalosti a vědomosti potřebné k výkonu funkce státního zástupce.

(2) Odbornou způsobilost státního zástupce Rada posuzuje na základě hodnocení jeho odborné způsobi-

losti vypracovaného příslušným vedoucím státním zástupcem (§ 32a a 32b), zhodnocení výsledků jeho odborného vzdělávání zpracovaného Justiční akademií, poznatků z provádění dohledu a dalších důkazů, pomocí kterých mohou být rozhodná hlediska svědčící o odborné způsobilosti státního zástupce objasněna.

(3) Nejsou-li doklady a důkazy uvedené v odstavci 2 přiloženy k návrhu, Rada si je od příslušných orgánů vyžádá.

(4) Je-li to třeba, provede Rada nebo její předseda anebo pověřený člen potřebná šetření.

(5) Návrh na posouzení odborné způsobilosti, jakož i doklady a důkazy uvedené v odstavci 3 a výsledky šetření podle odstavce 4 musí být doručeny státnímu zástupci a ostatním účastníkům do jejich vlastních rukou, ledaže je sami Radě předložili.

(6) Zpětvzetí návrhu podaného podle § 32a není přípustné, ledaže byl návrh podán předčasně nebo po jeho podání zanikla státnímu zástupci jeho funkce.

§ 32g

(1) K projednání věci Rada nařídí jednání, k němuž předvolá účastníky, jejich zástupce a všechny, jejichž přítomnosti je třeba. Předvolání je třeba účastníkům doručit písemně do vlastních rukou nejméně 10 dnů předem. Ministra spravedlnosti a vedoucího státního zástupce lze předvolat též telefonicky, telegraficky nebo telefaxem.

(2) Jednání Rady jsou neveřejná.

(3) V nepřítomnosti státního zástupce, o jehož odbornou způsobilost jde, lze věc projednat jen tehdy, odmítne-li se k jednání dostavit nebo nedostaví-li se k jednání bez včasné a důvodné omluvy.

(4) Při jednání Rada provede potřebné důkazy. Státního zástupce lze vyslechnout jen k obsahu provedených důkazů a jen jestliže s tím souhlasí.

(5) Po skončení jednání mají účastníci a jejich zástupci právo se vyjádřit k věci. Jako poslednímu se udělí slovo státnímu zástupci.

(6) Na základě výsledků dokazování a všeho, co v řízení vyšlo najevo, Rada rozhodne, zda státní zástupce je, či není odborně způsobilý.

(7) Rada rozhoduje po poradě; kromě členů Rady, náhradníků zastupujících členy Rady a zapisovatele nesmí být nikdo jiný poradě přítomen.

(8) Hlasování Rady řídí její předseda nebo ho zastupující místopředseda. Mladší členové (náhradníci) hlasují před staršími, předseda nebo ho zastupující místopředseda hlasuje poslední.

(9) Rozhodnutí Rady se doručuje účastníkům do vlastních rukou; opravné prostředky nejsou přípustné.

(10) Rozhodnutí Rady podle odstavce 6 nabývá právní moci marným uplynutím lhůty stanovené pro podání návrhu Nejvyššímu soudu na posouzení odborné způsobilosti státního zástupce. Skončilo-li řízení před Nejvyšším soudem odmítnutím návrhu nebo zastavením řízení, nabývá rozhodnutí Rady právní moci dnem právní moci rozhodnutí Nejvyššího soudu o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

§ 32h

(1) Výkon funkce člena Rady a účast jeho náhradníka na jednání Rady se považují za překážku v práci z důvodů jiného úkonu v obecném zájmu.[5l]) Člen Rady a jeho náhradník mají právo na náhradu výdajů v souvislosti s výkonem funkce a na odměnu za výkon funkce v rozsahu a za podmínek, které ministerstvo stanoví vyhláškou.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, platí pro řízení před Radou přiměřeně ustanovení správního řádu.[5m])

Řízení ve věcech odborné způsobilosti státních zástupců před soudem

§ 32i

Účastník řízení před Radou, který nesouhlasí s rozhodnutím Rady ve věci odborné způsobilosti státního zástupce, může podat u Nejvyššího soudu návrh na posouzení odborné způsobilosti státního zástupce.

§ 32j

(1) Návrh na posouzení odborné způsobilosti státního zástupce projedná a rozhodne o něm Nejvyšší soud v senátě složeném z předsedy a 4 soudců.

(2) Každé kolegium Nejvyššího soudu navrhne předsedovi Nejvyššího soudu ze soudců zařazených do kolegia 7 kandidátů do senátu uvedeného v odstavci 1. Z navržených kandidátů jmenuje předseda Nejvyššího soudu předsedu senátu, jeho zástupce, členy senátu a 4 náhradníky; dbá přitom, aby mezi členy senátu a náhradníky byla rovnoměrně zastoupena všechna kolegia a aby zástupcem předsedy senátu byl soudce zařazený do jiného kolegia, než do kterého patří předseda senátu. Soudce, který je nebo v posledních 3 letech byl členem nebo náhradníkem Rady, nesmí být předsedou senátu, jeho zástupcem, členem ani náhradníkem senátu.

(3) Funkční období senátu Nejvyššího soudu podle odstavce 1 trvá 3 roky.

(4) Jestliže senát provedl úkony v řízení o odborné způsobilosti státních zástupců před uplynutím svého funkčního období, řízení dokončí, i když jeho funkční období již uplynulo.

§ 32k

(1) Návrh na posouzení odborné způsobilosti státního zástupce musí být podán u Nejvyššího soudu do 30 dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí Rady. Zmeškání lhůty nelze prominout.

(2) Účastníky řízení jsou ti, kdo jimi byli v řízení před Radou.

§ 32l

(1) Předseda senátu Nejvyššího soudu po zahájení řízení vyžádá neprodleně spis Rady, která je povinna jej neprodleně předložit spolu se všemi listinami, kterými byl v řízení před Radou proveden důkaz.

(2) Nejvyšší soud návrh na posouzení odborné způsobilosti státního zástupce odmítne, jestliže

a) řízení před Radou bylo zastaveno v souladu se zákonem,

b) návrh byl podán opožděně,

c) návrh podal ten, kdo k němu není oprávněn.

(3) Jako opožděný nemůže být odmítnut návrh, který byl ve lhůtě odevzdán orgánu, který má povinnost jej Nejvyššímu soudu doručit.

(4) O odmítnutí návrhu podle odstavce 2 může být rozhodnuto bez nařízení jednání.

§ 32m

(1) Dříve než Nejvyšší soud o návrhu na posouzení odborné způsobilosti státního zástupce rozhodne, může ten, kdo návrh podal, jej vzít zpět.

(2) Je-li návrh na posouzení odborné způsobilosti vzat zpět, Nejvyšší soud řízení zastaví.

(3) O zastavení řízení může být rozhodnuto bez nařízení jednání.

§ 32n

(1) Nedojde-li k odmítnutí návrhu nebo k zastavení řízení, doručí se návrh ostatním účastníkům řízení do vlastních rukou a předseda senátu Nejvyššího soudu nařídí k projednání věci jednání.

(2) K jednání se předvolají účastníci, jejich zástupci a všichni, jejichž přítomnosti je třeba. Předvolání k jednání je třeba účastníkům doručit písemně do vlastních rukou nejméně 10 dnů předem.

(3) Jednání Nejvyššího soudu ve věcech posouzení odborné způsobilosti státních zástupců jsou neveřejná.

§ 32o

(1) V řízení před Nejvyšším soudem platí obdobně § 32f odst. 1 až 4 a § 32g odst. 3 až 5.

(2) Při zjišťování skutkového stavu může Nejvyšší soud vycházet též z důkazů, které byly provedeny v řízení před Radou, jestliže při nich bylo postupováno v souladu se zákonem. Ukazuje-li se to potřebné, může tyto důkazy zopakovat.

(3) Účastníci mohou v řízení navrhovat důkazy až do doby, než Nejvyšší soud o návrhu rozhodne. V řízení před Nejvyšším soudem mohou být provedeny i takové důkazy, které nebyly účastníky navrženy v řízení před Radou. Ke zjištění skutkového stavu věci je Nejvyšší soud povinen provést i jiné důkazy, než byly účastníky navrženy.

(4) Na základě zjištěného skutkového stavu věci Nejvyšší soud rozhodne, zda státní zástupce je, či není odborně způsobilý.

§ 32p

(1) V řízení ve věcech odborné způsobilosti státních zástupců Nejvyšší soud rozhoduje usnesením.

(2) Usnesení Nejvyššího soudu, kterým bylo rozhodnuto, zda státní zástupce je, či není odborně způsobilý, nahrazuje původní rozhodnutí Rady.

(3) V usnesení Nejvyšší soud též rozhodne o náhradě nákladů řízení.

(4) Proti usnesení Nejvyššího soudu, jímž bylo rozhodnuto ve věci odborné způsobilosti státního zástupce, nejsou přípustné opravné prostředky.

§ 32q

Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se v řízení ve věcech odborné způsobilosti státního zástupce před Nejvyšším soudem přiměřeně ustanovení části první a třetí občanského soudního řádu.

[5l]) § 124 zákoníku práce.

[5m]) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.“.

Dosavadní části devátá a desátá se označují jako části desátá a jedenáctá.

19. § 33 a 34 znějí:

„§ 33

Čekatelská praxe

(1) Čekatelská praxe je odbornou přípravou právních čekatelů na výkon funkce státního zástupce. Doba čekatelské praxe činí 36 měsíců, do této doby se započítává doba dovolené na zotavenou čerpané v době výkonu čekatelské praxe. Nevykonává-li právní čekatel čekatelskou praxi z důvodu překážek v práci na jeho straně nebo jiné omluvené nepřítomnosti v práci, započítají se mu tyto doby do doby čekatelské praxe nejvýše v rozsahu 70 pracovních dnů v každém roce jejího trvání.

(2) Do doby čekatelské praxe se započte doba výkonu funkce soudce a justičního čekatele, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce Ústavního soudu nebo Nejvyššího soudu, praxe advokáta a advokátního koncipienta. Ministerstvo může na žádost právního čekatele započítat do doby čekatelské praxe dobu jiné právnické činnosti, jestliže právní čekatel získal za jejího trvání zkušenosti potřebné pro výkon funkce státního zástupce; takto započtená doba nesmí přesahovat 24 měsíců.

(3) Čekatelská praxe se vykonává v pracovním poměru založeném pracovní smlouvou. Za stát pracovní smlouvu s právním čekatelem uzavírá a v pracovněprávních vztazích za stát s právním čekatelem jedná příslušné krajské státní zastupitelství.

(4) Do pracovního poměru právního čekatele může být přijat a čekatelskou praxi může vykonávat ten, kdo splňuje předpoklady pro jmenování státním zástupcem, s výjimkou věku, závěrečné zkoušky a souhlasu s přidělením.

(5) Pracovní poměr s právním čekatelem se sjednává na dobu určitou v trvání 40 měsíců. Nedosáhne-li doba čekatelské praxe v době trvání tohoto pracovního poměru délky 36 měsíců, lze s právním čekatelem sjednat prodloužení jeho pracovního poměru o dobu potřebnou k dosažení této délky čekatelské praxe, nejdéle však o 20 měsíců. Pracovní poměr se právnímu čekateli s jeho souhlasem vždy prodlouží o potřebnou dobu, jestliže nedosáhl dobu čekatelské praxe v trvání 36 měsíců v důsledku plnění branné povinnosti nebo pro nepřítomnost v práci z důvodu těhotenství nebo péče o nezletilé dítě.

(6) Právní čekatel skládá při nástupu do práce do rukou krajského státního zástupce tento slib: „Slibuji, že se budu řídit právním řádem České republiky, svědomitě se připravovat na výkon funkce státního zástupce a že si osvojím zásady etiky výkonu funkce státního zástupce.“.

(7) Právní čekatel je oprávněn provádět jednoduché úkony státního zástupce nebo administrativní činnost pod vedením státního zástupce nebo jiného odborného zaměstnance státního zastupitelství.

(8) Právní čekatel je povinen zachovávat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděl při výkonu své činnosti, a to i po skončení pracovního poměru právního čekatele; povinnosti mlčenlivosti může právního čekatele zprostit ze závažných důvodů nejvyšší státní zástupce.

(9) Nestanoví-li tento zákon jinak, řídí se pracovní poměr právního čekatele ustanoveními zákoníku práce.

§ 34

Závěrečná zkouška

(1) Po ukončení čekatelské praxe je právní čekatel povinen se podrobit závěrečné zkoušce, jejímž účelem je ověřit, zda má potřebné vědomosti a je náležitě odborně připraven k zastávání funkce státního zástupce.

(2) Závěrečná zkouška se skládá před zkušební komisí jmenovanou ministrem spravedlnosti. Zkušební komise má 5 členů a skládá se ze státních zástupců, soudců, zaměstnanců působících na ministerstvu a dalších odborníků právní teorie a praxe.

(3) Závěrečná zkouška se skládá z písemné a ústní části. Je zaměřena především na odvětví práva, která státní zastupitelství aplikuje při výkonu své působnosti, a na právní předpisy, které se vztahují k organizaci státního zastupitelství, soudů a k postavení a povinnostem státních zástupců.

(4) Ministerstvo umožní právnímu čekateli na jeho žádost podanou prostřednictvím příslušného krajského státního zastupitelství do konce předposledního měsíce trvání jeho pracovního poměru vykonat závěrečnou zkoušku; den konání zkoušky určí po ukončení čekatelské praxe, nejpozději 1 týden před skončením pracovního poměru. Brání-li právnímu čekateli ve vykonání závěrečné zkoušky důležitá překážka, určí ministerstvo jiný den konání zkoušky do 1 měsíce ode dne, kdy se dozvědělo, že překážka odpadla; pracovní poměr právního čekatele se v tomto případě s jeho souhlasem prodlužuje tak, aby skončil uplynutím týdne po dni, který byl stanoven k vykonání závěrečné zkoušky, nejdéle o 6 měsíců.

(5) Požádá-li právní čekatel, který neuspěl při závěrečné zkoušce, před skončením pracovního poměru o její opakování, umožní mu ministerstvo závěrečnou zkoušku opakovat do 6 měsíců od podání žádosti; závěrečnou zkoušku lze opakovat pouze jednou. Pracovní poměr právního čekatele se v takovém případě s jeho souhlasem prodlužuje do dne, který byl určen k vykonání opakované závěrečné zkoušky.

(6) Pracovní poměr právního čekatele, který složil závěrečnou zkoušku, se s jeho souhlasem prodlužuje o 12 měsíců ode dne složení závěrečné zkoušky. V případě, že se právní čekatel stal státním zástupcem, pracovní poměr končí dnem jmenování do funkce.

(7) V době trvání pracovního poměru podle odstavce 6 vykonává právní čekatel úkony podle § 33 odst. 7.

(8) Za závěrečnou zkoušku se považuje též odborná justiční zkouška a advokátní zkouška.“.

20. Za část desátou se vkládá nová část jedenáctá, která včetně nadpisu zní:

„ČÁST JEDENÁCTÁ
ODBORNÉ VZDĚLÁVÁNÍ STÁTNÍCH ZÁSTUPCŮ A PRÁVNÍCH ČEKATELŮ

§ 34a

(1) Odborné vzdělávání státních zástupců a právních čekatelů je zajišťováno zejména prostřednictvím Justiční akademie.

(2) Odborného vzdělávání v Justiční akademii se zúčastňují

a) všichni státní zástupci přidělení k výkonu funkce k vrchním, krajským a okresním státním zastupitelstvím,

b) státní zástupci přidělení nebo přeložení k výkonu funkce k vrchním, krajským a okresním státním zastupitelstvím, kteří vykonávají funkci státního zástupce déle než 3 roky, jestliže byli Radou Justiční akademie zařazeni do vzdělávání; do vzdělávání musí být zařazeni, nebrání-li tomu vážné důvody, nejméně jednou za 5 let,

c) všichni právní čekatelé v rámci jejich čekatelské praxe.

(3) Ze státních zástupců uvedených v odstavci 2 písm. b) se do vzdělávání nezařazují státní zástupci, kteří vykonávají funkci vrchního nebo krajského státního zástupce anebo jejich náměstka, kteří dosáhli věku 60 let nebo kteří působí na Justiční akademii jako učitelé.

(4) Odborné vzdělávání na Justiční akademii trvá

a) u státních zástupců uvedených v odstavci 2 písm. a) 2 roky,

b) u státních zástupců uvedených v odstavci 2 písm. b) 1 rok,

c) u právních čekatelů po dobu čekatelské praxe.

(5) Odborné vzdělávání státních zástupců a právních čekatelů na Justiční akademii se ukončuje závěrečnou prací a jejím zhodnocením.

(6) Zhodnocení výsledků odborného vzdělávání státního zástupce Justiční akademie sdělí hodnocenému státnímu zástupci, příslušnému vedoucímu státnímu zástupci, ministerstvu nebo na její žádost Radě.“.

Dosavadní část jedenáctá se označuje jako část dvanáctá.

21. § 40 zní:

„§ 40

(1) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) jednací řád státního zastupitelství,

b) podrobnosti o organizaci Rady, o zabezpečení její činnosti a o odměnách a náhradách hotových výdajů jejích členů,

c) postup při výběru právních čekatelů a při jejich přijímání do pracovního poměru,

d) obsahovou náplň čekatelské praxe, její organizaci a podrobnosti o závěrečné zkoušce,

e) okruh úkonů, které mohou být prováděny právními čekateli.

(2) Ministerstvo může vyhláškou stanovit výjimky ohledně sídel a územních obvodů státních zastupitelství, v obvodu státního zastupitelství zřídit jeho pobočky nebo zřídit státní zastupitelství s výlučnou působností anebo určit, že věci určitého druhu z obvodu několika státních zastupitelství bude vyřizovat jedno státní zastupitelství.“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců

Čl. II

Zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 155/2000 Sb., se mění takto:

1. § 5 včetně poznámky pod čarou č. 4) zní:

„§ 5
Plat při dočasném přidělení k výkonu funkce státního zástupce

(1) Po dobu dočasného přidělení k výkonu funkce k jinému státnímu zastupitelství[4]) náleží státnímu zástupci dosavadní plat nebo plat, který by mu náležel při trvalém výkonu funkce, pro jejíž výkon byl k jinému státnímu zastupitelství dočasně přidělen, je-li tento plat vyšší.

(2) Po dobu dočasného přidělení státního zástupce k výkonu funkce k jinému orgánu nebo organizaci[4]) náleží státnímu zástupci dosavadní plat.

[4]) § 19a zákona č. 283/1993 Sb., ve znění zákona č. 14/2002 Sb.“.

2. § 9 včetně poznámek pod čarou č. 16) a 17) zní:

„§ 9
Plat při dočasném zproštění výkonu funkce státního zástupce

(1) Po dobu dočasného zproštění výkonu funkce podle zvláštního právního předpisu[16]) přísluší státnímu zástupci 50 % platu, nestanoví-li tento zvláštní právní předpis jinak.

(2) Nedošlo-li z důvodu, pro který byl státní zástupce dočasně zproštěn výkonu funkce, k zániku

funkce státního zástupce,[17]) nevyplacená část platu včetně dalšího platu, pokud by na něj jinak státnímu zástupci vznikl nárok, se doplatí; to neplatí, byl-li státní zástupce pravomocně odsouzen pro trestný čin.

[16]) § 22 odst. 2 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění zákona č. 261/1994 Sb., zákona č. 201/1997 Sb., zákona č. 169/1999 Sb., zákona č. 11/2001 Sb. a zákona č. 14/2002 Sb.

[17]) § 21 odst. 2 písm. b), c) a e) zákona č. 283/1993 Sb.“.

ČÁST TŘETÍ
PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Čl. III

1. Nestanoví-li vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, jinak, mají vysokoškolské vzdělání získané před 1. lednem 1999 na právnické fakultě vysoké školy se sídlem v České republice nebo vysokoškolské vzdělání získané před 1. lednem 1993 na právnické fakultě vysoké školy se sídlem na území bývalé České a Slovenské Federativní Republiky a jejích právních předchůdců anebo zahraniční vysokoškolské vzdělání v oblasti práva, uznané podle zvláštních právních předpisů, pro jmenování státním zástupcem stejné účinky jako vysokoškolské vzdělání získané studiem magisterského studijního programu v oblasti práva.

2. U státních zástupců jmenovaných do funkce přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se provede zhodnocení jejich odborné způsobilosti příslušnými vedoucími státními zástupci nejpozději do 48 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, u státních zástupců krajských a okresních státních zastupitelství však nejdříve po uplynutí 36 měsíců ode dne nástupu do funkce.

3. Při zproštění povinnosti mlčenlivosti, která vznikla přede dnem účinnosti tohoto zákona státním zástupcům, právním čekatelům, prokurátorům a vyšetřovatelům prokuratury podle zvláštních právních předpisů, se postupuje podle § 25 odst. 2 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů. Pokud se jedná o zproštění mlčenlivosti uložené přede dnem účinnosti tohoto zákona právním čekatelům prokuratury nebo právním čekatelům státního zastupitelství, postupuje se podle § 33 odst. 8 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění tohoto zákona.

4. Závěrečná zkouška složená přede dnem účinnosti tohoto zákona podle zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, se považuje za odbornou závěrečnou zkoušku státního zástupce. U státních zástupců, kteří vykonávají funkci státního zástupce ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za odbornou závěrečnou zkoušku i jiné zkoušky, které měly podle dosavadních předpisů obdobné účinky jako závěrečná zkouška podle zákona č. 283/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nebo které byly za závěrečnou zkoušku podle zákona č. 283/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, uznány.

ČÁST ČTVRTÁ
ZMOCNĚNÍ K VYHLÁŠENÍ ÚPLNÉHO ZNĚNÍ ZÁKONA

Čl. IV

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, jak vyplývá ze zákonů jej měnících.

ČÁST PÁTÁ
ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

15

ZÁKON

ze dne 18. prosince 2001,

kterým se mění zákon č. 238/1992 Sb., o některých opatřeních souvisejících s ochranou veřejného zájmu a o neslučitelnosti některých funkcí (zákon o střetu zájmů), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o střetu zájmů

Čl. I

Zákon č. 238/1992 Sb., o některých opatřeních souvisejících s ochranou veřejného zájmu a o neslučitelnosti některých funkcí (zákon o střetu zájmů), ve znění zákona č. 287/1995 Sb. a zákona č. 228/1997 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se doplňuje odstavec 5, který včetně poznámky pod čarou č. 1a) zní:

„(5) Poslanci a senátorovi nenáleží odměna za výkon funkce člena řídícího, dozorčího nebo kontrolního orgánu právnické osoby, jejímž předmětem činnosti je podnikání a v níž má stát, Fond národního majetku České republiky anebo obě tyto osoby většinovou majetkovou účast nebo většinový podíl na hlasovacích právech.[1a]) Tato odměna nesmí být poskytnuta ani po zániku mandátu poslance a senátora.

[1a]) § 66a obchodního zákoníku.“.

2. V § 10 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí i v řízení o návrhu na rozhodnutí, že veřejný funkcionář čestné prohlášení neučinil, ačkoliv jej učinit měl.“.

3. V § 11 odst. 1 se za slova „čestným prohlášením“ vkládají slova „a řízení o návrhu na rozhodnutí, že veřejný funkcionář čestné prohlášení neučinil, ačkoliv jej učinit měl“.

4. V § 11 odst. 3 se za slova „čestným prohlášením“ vkládají slova „nebo čestné prohlášení neučinil, ačkoliv jej učinit měl“.

5. V § 11 odst. 4 se slova „v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny“ zrušují.

6. V § 11 odst. 6 větě druhé se za slova „čestným prohlášením“ vkládají slova „nebo čestné prohlášení neučinil, ačkoliv jej učinit měl,“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky

Čl. II

Zákon č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění zákona č. 285/1991 Sb., zákona č. 438/1991 Sb., zákona č. 569/1991 Sb., zákona č. 282/1992 Sb., zákona č. 210/1993 Sb., zákona č. 224/1994 Sb., zákona č. 120/1995 Sb., zákona č. 135/1996 Sb., zákona č. 104/2000 Sb., zákona č. 211/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb. a zákona č. 239/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 16 se na konci věty čtvrté doplňují tato slova: „a nesmějí pobírat odměnu od obchodní společnosti, do jejíchž orgánů byli delegováni; tato odměna nesmí být poskytnuta ani po zániku funkce v presidiu a radě Fondu“.

2. V § 17 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2 až 5, které znějí:

„(2) Zaměstnanci Fondu jsou povinni

a) jednat a rozhodovat nestranně a zdržet se při výkonu práce všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nestrannost rozhodování,

b) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděli při výkonu zaměstnání a které v zájmu zaměstnavatele nelze sdělovat jiným osobám; to neplatí, pokud byli této povinnosti zproštěni statutárním orgánem nebo jím pověřeným vedoucím zaměstnancem,

c) nepřijímat v souvislosti s výkonem zaměstnání dary nebo jiné výhody, s výjimkou darů nebo výhod poskytovaných Fondem nebo na základě právních předpisů a kolektivní smlouvy,

d) zdržet se jednání, které by mohlo vést ke střetu veřejného zájmu se zájmy osobními, zejména nezneužívat informací nabytých v souvislosti s výkonem zaměstnání ve prospěch vlastní nebo někoho jiného.

(3) Zaměstnanci Fondu nesmějí být členy řídících nebo kontrolních orgánů právnických osob provozujících podnikatelskou činnost; to neplatí, pokud do ta-

kového orgánu byli Fondem vysláni a v souvislosti s tímto členstvím nepobírají odměnu od příslušné právnické osoby provozující podnikatelskou činnost.

(4) Zaměstnanci Fondu mohou vykonávat podnikatelskou činnost jen s předchozím písemným souhlasem Fondu.

(5) Omezení stanovené v odstavci 4 se nevztahuje na činnost vědeckou, pedagogickou, publicistickou, literární nebo uměleckou a na správu vlastního majetku.".

ČÁST TŘETÍ
Změna zákona o Pozemkovém fondu České republiky

Čl. III

Zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění zákona č. 546/1992 Sb., zákona č. 161/1997 Sb., zákona č. 269/1998 Sb., zákona č. 95/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 3/2000 Sb., zákona č. 66/2000 Sb., zákona č. 308/2000 Sb. a zákona č. 313/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 13 se na konci doplňují tyto věty: „Členové presidia nebo rady nesmějí pobírat odměnu od obchodní společnosti nebo družstva, do jejichž orgánů byli delegováni Pozemkovým fondem. Tato odměna nesmí být poskytnuta ani po zániku funkce v presidiu a radě Pozemkového fondu.".

2. § 14 zní:

„§ 14

(1) Zaměstnanci Pozemkového fondu jsou povinni

a) jednat a rozhodovat nestranně a zdržet se při výkonu práce všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nestrannost rozhodování,

b) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděli při výkonu zaměstnání a které v zájmu zaměstnavatele nelze sdělovat jiným osobám; to neplatí, pokud byli této povinnosti zproštěni statutárním orgánem nebo jím pověřeným vedoucím zaměstnancem,

c) nepřijímat v souvislosti s výkonem zaměstnání dary nebo jiné výhody, s výjimkou darů nebo výhod poskytovaných Pozemkovým fondem nebo na základě právních předpisů a kolektivní smlouvy,

d) zdržet se jednání, které by mohlo vést ke střetu veřejného zájmu se zájmy osobními, zejména nezneužívat informací nabytých v souvislosti s výkonem zaměstnání ve prospěch vlastní nebo někoho jiného.

(2) Zaměstnanci Pozemkového fondu nesmějí být členy řídících nebo kontrolních orgánů právnických osob provozujících podnikatelskou činnost; to neplatí, pokud do takového orgánu byli Pozemkovým fondem vysláni a v souvislosti s tímto členstvím nepobírají odměnu od příslušné právnické osoby provozující podnikatelskou činnost.

(3) Zaměstnanci Pozemkového fondu mohou vykonávat podnikatelskou činnost jen s předchozím písemným souhlasem Pozemkového fondu.

(4) Omezení stanovené v odstavci 3 se nevztahuje na činnost vědeckou, pedagogickou, publicistickou, literární nebo uměleckou a na správu vlastního majetku.".

ČÁST ČTVRTÁ
Změna zákona o České konsolidační agentuře

Čl. IV

V § 17 zákona č. 239/2001 Sb., o České konsolidační agentuře a o změně některých zákonů (zákon o České konsolidační agentuře), se za slovo „Agentury" vkládají slova „, nejsou-li poslanci či senátory,".

ČÁST PÁTÁ
Změna obchodního zákoníku

Čl. V

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 286/1993 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., zákona č. 77/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb. a zákona č. 501/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 66 se doplňují odstavce 8 a 9, které znějí:

„(8) Jsou-li orgánem nebo členy orgánu právnické osoby poslanci a senátoři, kteří takto působí se souhlasem či na návrh státu, nebo jsou-li orgánem nebo členy orgánu právnické osoby členové prezidia, dozorčí rady nebo zaměstnanci Fondu národního majetku, kteří takto působí se souhlasem či na návrh Fondu národního majetku, nebo jsou-li členy orgánu právnické osoby členové prezidia, dozorčí rady nebo zaměstnanci Pozemkového fondu České republiky, kteří takto působí se souhlasem či na návrh Pozemkového fondu České republiky, hradí škodu, za kterou tyto osoby podle tohoto zákona odpovídají,

a) stát, jde-li o poslance a senátory,
b) Fond národního majetku České republiky, jde-li o členy jeho prezidia, dozorčí rady nebo o jeho zaměstnance,
c) Pozemkový fond České republiky, jde-li o členy prezidia, dozorčí rady nebo o jeho zaměstnance.

(9) Stát, Fond národního majetku České republiky nebo Pozemkový fond České republiky má právo, aby osoby, za které podle odstavce 8 uhradil škodu a které tuto škodu způsobily svým zaviněním, mu ji nahradily, a to nejvýše v rozsahu, ve kterém tyto osoby podle zákoníku práce odpovídají za škodu způsobenou zaviněným porušením povinnosti.".

2. V § 220l se na konci odstavce 1 doplňuje tato věta: „Ustanovení § 66 odst. 8 a 9 zde platí obdobně.".

3. V § 220w se na konci odstavce 1 doplňuje tato věta: „Ustanovení § 66 odst. 8 a 9 zde platí obdobně.".

ČÁST ŠESTÁ
ÚČINNOST

Čl. VI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 2002.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

16

ZÁKON

ze dne 19. prosince 2001,

kterým se mění zákon č. 306/1999 Sb., o poskytování dotací soukromým školám, předškolním a školským zařízením, ve znění zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 255/2001 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 306/1999 Sb., o poskytování dotací soukromým školám, předškolním a školským zařízením, ve znění zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 255/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 5 písmeno d) zní:

„d) speciální zařízení a dětské domovy: na 80 %,“.

2. V § 5 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) u speciálních zařízení a dětských domovů: na 100 %,“.

Čl. II

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 2002.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

5

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření** č. j. 282/113 417/2001 ze dne 28. prosince 2001, **kterým se mění postupy pro provedení konsolidace účetní závěrky pojišťoven a vydává jejich úplné znění.**

Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby jeho uveřejnění lze do opatření nahlédnout na Ministerstvu financí, Lazarská 7, 110 00 Praha 1.

6

OZNÁMENÍ

Českého statistického úřadu

ze dne 27. prosince 2001

o zavedení Číselníku vybraných měřicích jednotek a jednotek ekonomických veličin (ČVMJ)

Český statistický úřad podle § 19 odst. 2 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů, s účinností od 1. 2. 2002 oznamuje zavedení Číselníku vybraných měřicích jednotek a jednotek ekonomických veličin (dále jen „ČVMJ"). Tento číselník nahradí dosavadní Číselník měřicích jednotek a jednotek ekonomických veličin (ČMJ), který byl zaveden opatřením Českého statistického úřadu ze dne 28. března 1997 uveřejněným v částce 32/1997 Sb. a aktualizován opatřením ze dne 24. října 2000 uveřejněným v částce 109/2000 Sb.

Dosavadní ČMJ se nadále používá pouze pro statistická zjišťování uvedená v Programu statistických zjišťování na rok 2002 a pro jejich výstupy. Nový ČVMJ se použije pro přípravu statistických zjišťování na rok 2003 a pro poskytování údajů zpravodajskými jednotkami orgánům státní statistické služby počínaje statistickými zjišťováními uvedenými v Programu statistických zjišťování na rok 2003 a pro vytváření dalších statistických produktů platných či vznikajících od roku 2003.

ČVMJ je k dispozici v Českém statistickém úřadu, Sokolovská 142, Praha 8. ČVMJ je uveřejněn také na internetových stránkách Českého statistického úřadu na adrese: http://www.czso.cz/cz/klasif/klasif.htm.

Předsedkyně:

doc. Ing. **Bohatá**, CSc. v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce**: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace**: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2002 činí 3000,– Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce**: celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. **Internetová prodejna**: www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov**: HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Brno**: Vyšehrad, s. r. o., Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **Břeclav**: Jaroslav Polák, Lanžhotská 57; **České Budějovice**: PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Česká 3; **Hradec Králové**: TECHNOR, Hořická 405; **Hrdějovice**: Ing. Jan Fau, Dlouhá 329; **Cheb**: EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov**: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň**: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno**: eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy**: Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Liberec**: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice**: Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 0416/732135, fax: 0416/734875; **Most**: Knihkupectví Šeříková, Ilona Růžičková, Šeříková 529/ /1057, Knihkupectví „U Knihomila", Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Napajedla**: Ing. Miroslav Kučeřík, Svatoplukova 1282; **Náchod**: Olga Fašková, Kamenice 139, tel.: 0441/42 45 46; **Olomouc**: ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava**: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; **Pardubice**: LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414; **Plzeň**: ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1**: Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hybernská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2**: ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; **Praha 4**: PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5**: SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6**: PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8**: JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 02/24 81 35 48; **Praha 10**: Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhříněves; **Přerov**: Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov**: KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 0168/303 402; **Šumperk**: Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Tábor**: Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice**: L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov**: Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem**: Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 047/560 38 66, fax: 047/560 38 77, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 047/5501773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh**: Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Žatec**: Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace**: informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.